

In plină acțiune de desfășurare a alegerilor sindicale

Organizațiile sindicale din instituțiile de învățământ din țara noastră se află angajate în plină acțiune de desfășurare a alegerilor noilor organe sindicale. Până acum s-au efectuat alegeri în mai bine de jumătate din grupurile sindicale și organizațiile sindicale de bază din școlile patriei noastre, în unele locuri trecându-se chiar la alegerea noilor comitete de instituție și la pregătirea conferințelor regionale și orășenești.

Interesul sîrînit în rîndul zecilor de mii de membri ai Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt de acest eveniment se oglindesc în participarea lor masivă la adunările generale ale organizațiilor respective, cit și în dezbaterile care au loc după prezentarea dărilor de seamă. La marea majoritate a adunărilor generale tinute pînă acum participarea membrilor de sindicat a fost de peste 90 la sută. În multe organizații sindicale de bază și grupe sindicale alegerile au oprit un bine venit prilej pentru mobilizarea tuturor membrilor de sindicat în vederea ridicării nivelului activității lor profesionale. În aceste organizații, cu cîteva săptămîni înainte de finea adunărilor generale s-au discutat diferite aspecte ale muncii profesionale, stabilindu-se măsuri atît pentru valorificarea experienței înaltate, cit și pentru înlăturarea unor deficiențe.

În regiunea Bacău, de pildă, cadrele didactice din peste 100 de organizații sindicale de bază au reușit să ridice procentul elevilor scolarizați la 100%. Pentru realizarea planului de scolarizare, cadrele didactice din Codlea au organizat, cu ajutorul comitetului de părinți, o cantină la care se servește masa de prînz unui număr de 30 de copii proveniți din familii cu mijloace materiale mai reduse.

Pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt, în regiunea Stalin s-au organizat consfătuiri de producție cu teme bine alese și care au sîrînit interes în rîndul pedagogilor. Asa, de pildă, la școala din satul Danes, raionul Sighișoara, s-a organizat o consfătuire de producție pe tema: „Cum am muncit în clasa pe care o conduc pentru a forma la elevi disciplina conștientă”.

Asemenea acțiuni au fost organizate și în regiunile Craiova, Galați, Cluj, București.

În regiunea Galați, unde s-au luat din timp cele mai indicate măsuri politico-organizatorice, alegerile sindicale au prilejuit, pe lîngă intensificarea activității profesionale a membrilor de sindicat, și dezvoltarea activității lor culturale-educative. S-a organizat învățămîntul politic pentru membrii de sindicat, s-au înființat noi formații artistice, au fost activate cele existente, s-au revizuit repertoriile.

În regiunile Ploiești și București alegerile sindicale au dus la intensificarea contribuției organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt la transformarea socială a agriculturii.

În adunările generale ale organizațiilor sindicale de bază, ale grupelor sindicale și ale comitetelor de instituție care au avut loc pînă în prezent s-au ridicat, pe lîngă importante probleme ale activității membrilor de sindicat în domeniul muncii profesionale, și multe probleme legate de preocuparea organelor administrative și sindicale față de traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă ale învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice, manifestîndu-și satisfacția în legătură cu măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului lor de trai, au combătut totodată cu hotărîre birocratismul și pasivitatea unor organe administrative care întîrzie sau neglijează aplicarea acestor hotărîri. În unele raioane din regiunile Pitești, Iași, Oradea nu s-au luat măsurile cu-

venite pentru aprovizionarea cu lemne a cadrelor didactice, cu toate că în privința aceasta există direcții clare și precise. De asemenea, în adunările generale s-a arătat că există încă staturile populare care nu au atribuit cadrelor didactice loturile stabilite de Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951.

În adunările generale membrii de sindicat au cerut organelor sindicale să intervină pentru ca organele locale respective să fie obligate să privească cu mai mult spirit de răspundere traducerea în viață a politicii partidului și guvernului în ceea ce privește asigurarea condițiilor de viață și muncă ale cadrelor didactice. Membrii de sindicat au combătut, de asemenea, năruirile unor lucrători de la staturile populare care, nesocotind drepturile partidului și guvernului, folosesc cadrele didactice la muncă cu totul străine de obligațiile lor. Asemenea năruiri s-au manifestat, de pildă, în comuna Văcăreni, raionul Măcin, unde cadrele didactice au fost obligate să participe la tăiatul cocenilor, precum și în comuna Barcea și Tăpligi, unde învățătorii au fost trimiși să se ocupe de numărul cîinilor.

La sedința tinută recent la C.C. al S.M.I. cu instructorii care sînt trimiși în regiuni pentru sprijinirea alegerilor sindicale a reieșit faptul că în activitatea colectivelor regionale, raionale și orășenești care pregătesc alegerile există încă lipsuri care trebuie de urgență înlăturate. Una dintre acestea este formalismul în pregătirea și desfășurarea adunărilor generale. Un exemplu edificator de muncă de mîntuială îl prezintă desfășurarea adunării generale a organizației sindicale de bază din comuna Gălbinași, raionul Brănești. Darea de seamă prezentată în adunarea generală a muncitorilor din învățămînt din această comună a sîrînit un mare număr de fraze goale, fără nici un fel de conținut.

Discuțiile au urmat în același stil și s-au rezumat la a arăta laconic și superficial că procesul de învățămînt din școală se desfășoară „la un înalt nivel”.

Asemenea adunări generale au pus pînă la urmă pe calea îmbunătățirii muncii sindicale din școli, la creșterea prestigiului organelor sindicale în rîndul membrilor de sindicat.

Buna desfășurare a alegerilor sindicale trebuie să fie urmată de o temeinică instruire a noilor organe alese. Din păcate, în multe regiuni instruirea este neglijată. Este necesar ca instruirea organelor nou alese să se facă imediat după alegeri, pentru ca astfel acestea să poată să-și înceapă activitatea.

În unele raioane au fost antrenate să conducă adunările generale de alegeri și inspectori ai secțiilor de învățămînt. Socotim că această practică este cu totul nejustă, deoarece ea nu permite asigurarea unui climat favorabil desfășurării critice de jos față de lipsurile organelor de învățămînt.

În perioada care a mai rămas pînă la conferințele regionale, perioadă în care se vor încheia alegerile în toate organizațiile sindicale de bază și comitetele de instituție, trebuie luate măsuri pentru intensificarea muncii de pregătire politico-organizatorică a adunărilor generale. Comitetele sindicale raionale, orășenești și regionale au datorită să se ocupe mai atent de rezolvarea cererilor și sesizărilor membrilor de sindicat și să sprijine eforturile acestora pentru ridicarea nivelului general al învățămîntului nostru. De asemenea, nu trebuie pierdut din vedere faptul că îmbunătățirea pe viitor a muncii sindicale este strîns legată de pregătirea politică și profesională a celor care vor fi aleși în fruntea organizațiilor sindicale.

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 394

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 26 octombrie 1956

Luna Prieteniei ROMINO-SOVIETICE

CONFERINȚA PEDAGOGICĂ PE ȚARĂ CU TEMA „POLITEHNIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE CULTURĂ GENERALĂ”

În cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, Consiliul General A.R.L.U.S. Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt au organizat de curînd o consfătuire pentru dezbaterile principalelor probleme de cultură generală din țara noastră. La consfătuire au participat cadre didactice care au unele realizări în domeniul politehnic.

Învățămîntul politehnic și unele probleme ridicate de aplicarea lui în școlile de cultură generală

referat prezentat de tov. Ștancu Ștefan, directorul Institutului de științe pedagogice.

Începînd prin a arăta importanța acordată de Marx și Lenin învățămîntului politehnic, definiția și conținutul acestuia după concepția clasicilor marxism-leninismului, prof. univ. Ștancu Ștefan s-a ocupat în continuare de două trăsături caracteristice ale învățămîntului politehnic: conceperea lui ca acțiune și proces de însușire a cunoștințelor și deprinderilor, în legătură cu bazele producției moderne și conceperea lui ca parte componentă importantă a educației comuniste.

În legătură cu prima trăsătură, a spus vorbitorul, trei întrebări ni se conturează de îndată ce coborîm pe teren. Prima: dacă obiectele de studiu legate de politehnizare învățămîntului sînt numai cele prezentate în programele actuale sau trebuie să ne mai gândim și la altele. A doua: care sînt semnificația și valoarea lucrului manual în raport cu învățămîntul politehnic? A treia: în ce raport trebuie să se găsească învățămîntul tehnic profesional atît față de lucrul manual cit și, mai ales, față de învățămîntul politehnic?

Răspunzînd la prima întrebare, referentul a pus, printre altele, problema dacă, în afară de obiectele stabilite (matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie și desen) n-ar mai fi nevoie, de pildă, de un obiect ca planificarea și organizarea economiei. Vorbînd despre semnificația lucrului manual în raport cu învățămîntul politehnic referentul a arătat că lucrul manual și educația prin muncă fizică nu pot fi confundate, evident, cu instruirea politehnică, ci reprezintă doar elemente de politehnizare.

În răspunsul pe care referentul l-a dat la cea de a treia întrebare, după ce a arătat deficiențele vechiului învățămînt tehnic profesional — profesionalizare îngustă și meșteșugărească, fără un orizont cultural suficient, pregătire monotehnică — a analizat organizarea învățămîntului nostru profesional.

În continuare, vorbitorul a făcut un scurt istoric al formelor folosite în diferite etape de dezvoltare a școlii sovietice pentru aplicarea principiului învățămîntului politehnic, a arătat învățătorii ce se desprind pentru muncă noastră din experiența școlii sovietice.

După expunerea acestor probleme de ordin general, referentul s-a ocupat de probleme mai speciale, dar a căror rezolvare nu poate fi amînată ușor. Una dintre acestea este următoarea: politehnizarea învățămîntului de cultură generală înseamnă numai o formare generală politehnică, sau este loc în acest proces și pentru început de calificare profesională? Pornind de la experiența școlii sovietice, referentul a arătat că lucrurile trebuie privite și prin prisma culturii generale a aptitudinilor elevilor, îmbinînd această corină cu nevoile societății de a avea un tineret bine pregătit. Nu ne putem mulțumi cu o pregătire prea „în general” — ceea ce uneori e tot una cu nepregătirea, ca amatorismul. Avem nevoie de un tineret care să știe să facă un lucru efectiv. Pe această linie credem că este loc pentru un început de calificare bazată pe înclinații individuale. În cadrul aceluiași program și, totodată, pe un fond serios politehnic. Acest rezultat se obține destul de ușor dacă lucrările practice ale elevilor se fac nu în atelierete-scoala, ci direct în producție.

Referentul a ridicat, de asemenea, problema dacă învățămîntul politehnic trebuie să dea aceeași pregătire băieților și fetelor sau este cazul ca pentru fiecare sex să se prevadă lu-

(Continuare în pag. II-a)

Activitatea elevilor

Și pentru elevii școlii de 7 ani nr. 8 din orașul Satu Mare sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice înseamnă un bine venit prilej de cunoaștere mai temeinică a Țării Socialismului, a vieții copiilor din Uniunea Sovietică. Astfel, elevii din clasa a VII-a au vizionat cu mult interes diafilme cu privire la viața pionierilor sovietici. În cadrul săptămîniții cărții sovietice au avut loc în școlii conferințe cu următoarele teme: „Viața și opera lui Gogol”, „Chipul omului sovietic așa cum este ogîndit în romanul lui N. Ostrovski”, „Așa s-a călît oțelul” etc.

În decursul Lunii prieteniei romino-sovietice numeroși elevi din școlii au întreprins o bogată corespondență cu colegii lor din Uniunea Sovietică.

ALEXE MELEGH

Pe parcela experimentală a școlii din Brădet

săteni cu care venisem în autobus, de la Pitești.

„Harnic învățător avem! A fost anj de zile într-un sat sărac de tot. Pe sătenii de acolo i-a învățat să scape de sărăcie, transformînd tot satul într-o livadă. Nu ne-am lăsat și I-am adus la noi, că-i al nostru, din Brădet... El ne învăță și pe noi ca și pe copiii noștri, noile reguli agrotehnice”, cum le zice dînsul. Acolo, pe drum de școală, pe „parcela experimentală”, cum li spune dînsul, se necăjește cu noi, oameni în toată firea, și cu școlarii de o șchioapă, ca să ne învețe cum să cultivăm mai bine cartofii, roșiile, ceapa, varza și altele...”

Ajunși pe parcelă, copiii s-au împărțit pe colective de muncă, așa cum au lucrat în tot cursul anului școlar precedent, grupîndu-se la cele două parcele de cartofi care trebuiau recoltate.

Se lucra cu strîgîniță. Sapele dezgropau cartofi mari și mulți în fiecare cuib, trecîndu-se sistematic de la un rînd la altul. Vroiam să aflu multe, de la dascăl, dar mai ales de la micii agronomi.

— Lucrați cu grijă, să nu-l tăiați, le spun copiii cei doi învățători.

M-am apropiat de tov. Sîndulescu și i-am cerut să-mi povestească despre parcelă.

— Da, Parcela am organizat-o de trei ani. Din vinzarea produselor am realizat venituri bune. Așa ne-am procurat o serie de materiale necesare școlii. Pentru parcelă am făcut două răsadnițe, una caldă și una rece, cu o suprafață totală de 30 m.p. În acest an distribuirea veniturilor, de acord cu comitetul de părinți, se face astfel: 50% primă de muncă elevilor și părinților fruntași, 25% pentru îmbunătățirea solului cu îngrășăminte și 25% pentru electricarea școlii. Dar iată-i și pe tovarășii din comitetul de părinți, Gh. Trău, Gh. Diaconu și Mircea Dumitrescu. Au venit să vadă recoltarea cartofilor noștri, însemnîndu-și după noile reguli agrotehnice...

Tovarășii privesc primii cartofi dezgropați. Sînt mari și mulți. Școlarii îi adună cu bucurie nestăpînită.

— Știam noi că vor fi mai mulți și mai frumoși decît cei seminați înainte, spune Dumitrescu Elena, elevă în clasa a IV-a.

— Am îngrășat pămîntul cu cenușă adunată din sat, toată iarna, cum ne-a sfătuit tovarășul director, comitează Trău Filoftea — colega ei.

— Și părinții mei au pus cenușă,

spune Mareș Filoftea. Spuneau: „bogat rod, școlii trebuie să-i mulțumim, adică tovarășului director, care ne-a învățat și ție, fată, că ne-ai îndemnat să-i urmărim sfaturile”.

Sătenii au pornit să cerceteze celelalte sectoare. Pe unul cu varză albă de Buzău se văd, din loc în loc, verze roșii, din care nu s-au cultivat niciodată în sat. Alături e sectorul cu morcovi. Curioși — ei smulg din palma bătăută de muncă.

— Mare mal e!... Întră vreo doi, trei la un kilogram — spune gospodarul Mircea Dumitrescu. Am luat și eu răsăduri de la răsadnița caldă a lotului, dar pe locul meu s-au făcut parca mai mici. Înseamnă că pămîntul acesta a fost lucrat mai bine.

Dar ceea ce îi bucură mai mult sînt roșiile.

— Înainte, spune Diaconu Gheorghe, gestionarul cooperativei, aduceam roșiile din alte părți. Abia acum ne-am convins că pot crește și la noi în sat.

— Desigur, îi răspunde tovarășul director, iar la anul, cînd vom învăța să lucrăm și ghevece nutritive, prin

reducerea duratei de maturizare, se vor coace mai repede roșiile.

— Mai sînt oare multe de învățat? — întrebă tov. Gh. Trău, paznic la I.P.E.T.

— Sînt, mereu sînt multe de învățat. Spre exemplu — varza a crescut frumoasă, a legat bine — dar au săpîrit fluturii albi de varză. Au cam scitric-o. La anul va trebui să lupăm din timp cu acești dăunători.

Dar pînă atunci mai sînt multe de făcut și mai ales multe de învățat.

— Noi ne-am organizat parcela și munca pe ea în tot cursul anului, și iarna — spune un elev.

— Și ce ai lucrat voi iarna, îi întreb eu cu interes.

— Cînd am învățat la aritmetică scara de proporție — ne-a învățat tovarășul învățător să facem parcelarea lotului.

— Am mai încercat și puterea de germinare a semințelor, la semințele de roși și țimpuiri și la alte legume — spune un alt elev.

— Cînd au început să crească, le-am copilit ca să se facă roșiile mai mari și să se coacă mai repede — adăugă o colegă a lor. Cînd le-am spus părinților mei să le copiească și ei pe cele de pe locul nostru, n-au vrut. Vroiau să se facă multe, multe. Abia mai trziu au văzut că s-au făcut multe, dar au rămas mici. De copit, s-au copit doar cîteva, celelalte au rămas mici, bune doar de murat.

Vorba se încheie în jurul foloșelor obținute prin metodele agrotehnice înaintate. Vorbeau pe rînd sătenii, școlarii și dascălii. O adevărată oră de legumicultură pe parcela experimentală a școlii.

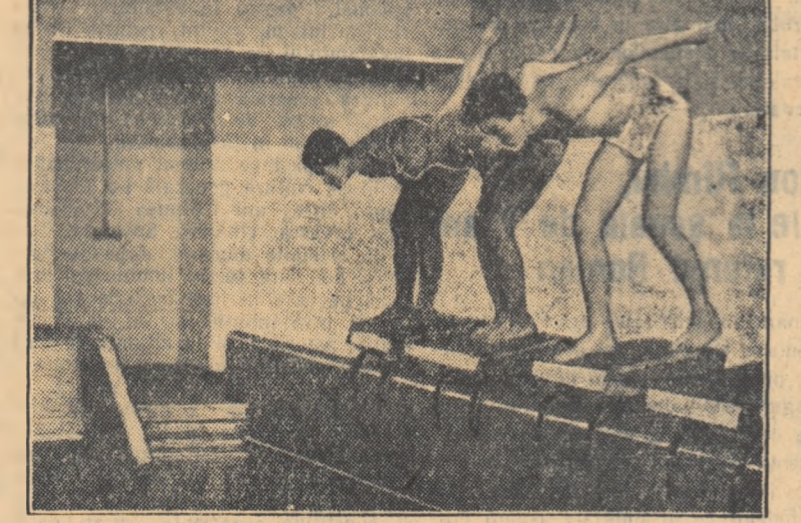
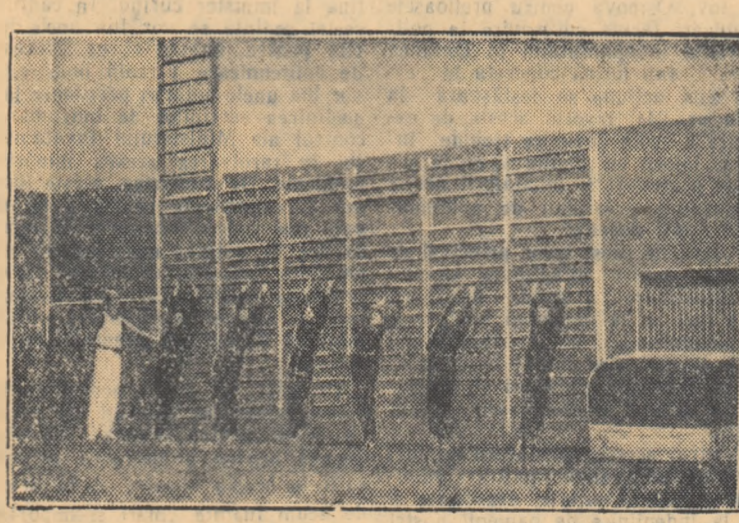
— Știi cît au produs cei doi ari? — ne întrebă deodată directorul cu bucurie în glas — 550 kg de cartofi! Aceasta înseamnă o producție de circa 25.000 kg la hectar. Un adevărat record. De altfel, la concursul celor mai bune parcele școlare experimentale și la expoziția organizată pe raion, cu prilejul consfătuirilor din august, am fost fericiți.

Dar nu ne mulțumim cu atît. Vrem să folosim la anul îngrășăminte bacteriene.

GEORGE DRAGOȘ

Foto-Cosmic Gazetai învățămîntului

La școala medie nr. 1 din Galați-vechi au la dispoziție condiții minunate pentru dezvoltarea lor fizică. În clișee: aspecte din sala de gimnastică, bazinul de înot și poligonul de tir al școlii medii nr. 1 din Galați.

Conferința pedagogică pe țară cu tema „Politehnizarea învățămîntului de cultură generală”

(Urmare din pag. 1-a)

...rări practice deosebite. Nu putem fi — a spus referentul — decît împotriva învățămîntului separat și în această privință. Admițînd înseamnă în fond a pleda pentru învățămîntul mixt în general. În continuare vorbitorul a căutat să dovedească ce este just învățămîntul politehnic și cum se poate el realiza, propunînd — pe baza definiției dată învățămîntului politehnic de către Marx, are vorbește de însușirea „principiilor fundamentale ale tuturor proceselor de producție” — o lărgire a programelor de activitate practică, în reducerea atelelor de croitorie, de industrie conservelor etc. În felul acesta, a spus referentul, atît fetele cît și băieții au găsi mai ușor utilizarea propriilor lor înclinații.

Ultima problemă ridicată în referat a fost aceea privitoare la particularitățile realizării învățămîntului politehnic la oraș și sat. Referatul a tras două concluzii în această privință. Prima: oricît de mult se va ridica nivelul tehnic al muncii agri-

cole, școala sîtească va trebui să pună accentul tot pe practica agricolă, după cum cea orășenească va pune accentul tot pe practica industrială. Cea de a doua: oricare ar fi deosebiri în căile de realizare, baza lor trebuie să stea aceeași: forme elementare ale tehnicii moderne care pot fi aplicate variat în industrie sau agricultură. În felul acesta, a arătat referentul, putem realiza un învățămînt politehnic unitar în esența lui, și totodată variat după împrejurări.

În partea finală, referentul s-a ocupat de metodele ce trebuie aplicate în realizarea politehnizării, insistînd asupra importanței metodei demonstrației, asupra necesității de a se elabora îndrumări metodice în legătură cu folosirea filmului didactic, a radioului, cu munca în ateliere și acțiunea practică a elevilor în producție. În partea finală, referentul s-a ocupat de metodele ce trebuie aplicate în realizarea politehnizării, insistînd asupra importanței metodei demonstrației, asupra necesității de a se elabora îndrumări metodice în legătură cu folosirea filmului didactic, a radioului, cu munca în ateliere și acțiunea practică a elevilor în producție.

Aspect din sala conferinței

Cuvîntul tov. Iosif Viehmann, profesor de științe naturale din Năsăud

În cuvîntul său tov. Viehmann acordă o atenție deosebită activității cercurilor tehnice ale elevilor. Mai ales la școlile din satele în care lipsesc întreprinderi industriale și ateliere școlare — a arătat vorbitorul — cercurile pot constitui un mijloc deosebit de bun pentru îmbogățirea elevilor cu cunoștințe politehnice și deprinderi practice utile.

Cu un deosebit interes au urmărit cei prezenți la constituirea proiectelor de dispoziție care prezintă diferite aspecte din activitatea practică desfășurată de cercurile de elevi de la școala medie nr. 2 din Năsăud, unde predă tov. Viehmann. S-au putut vedea de pildă, mai multe aparate confecționate cu mijloace proprii de către elevii cercului foto, premiile pe care le-au cîștigat elevii acestui cerc

la un concurs de amatori fotografi pe țară; cum execută elevii din cercul de împănare, împănieri de animale și pasări care sînt folosite ca material didactic în școala lor sau la diferite alte școli din raioanele Năsăud, Cluj și Cîmpeni. În urma legăturii stabilite de profesorii școlii cu diferite întreprinderi din țară, ei au primit planșele pentru întocmirea unor planșe tehnologice. Planșe ca cele privind prelucrarea sticlei, a porțelanului, a cauciucului, a fierului, a cartonului asfaltat sînt de mare folos la lecții. Tot cu ajutorul dispozitivelor cei prezenți la constituirea au putut cunoaște colțul zoologic din școala, care cuprinde lupi, vulpi, dihozi, viziuri, câprioare, bufnițe, vulturi etc., aspecte de la lecții practice de zoologie și de darwinism etc.

Cuvîntul tov. Marin Dobre, profesor de științe naturale la școala din Șelimbăr, raionul Sibiu

Referindu-se la realizările obținute cu elevii în activitatea practică pe școala școlară, tov. Dobre a înfățișat experiența sa în acest domeniu. Am aplicat cu elevii, a spus vorbitorul, unele metode pentru sporirea producției la porumb. De pildă, am înghețat paniculele înainte de a le înfrunze în vederea tăierii din frunze. Întreprinderea s-a făcut din trei în trei rînduri. Pe aceste rînduri s-au aplicat trei polenzări suplimentare. Pe baza acestor lucrări, am ajuns la rezultate foarte interesante. Dintr-un total de 245 de tulpini, am avut 82 tulpini fără spic. De la aceste tulpini fără spic, care au ocupat o suprafață de 0,83 ari, am recoltat 174 știuleți, cu o greutate totală de 44 kg., ceea ce înseamnă 5.300 kg. știuleți la hectar. De pe cele 163 de tulpini cu spic am recoltat 204 știuleți, în greutate totală de 51 kg., de pe o suprafață de 1,65 ari, adică 3090 kg. știuleți la hectar. Din confruntarea acestor date, elevii și-au dat seama că prin smulgerea parțială a paniculelor se obțin rezultate pozitive. Această metodă va fi experimentată și în anul ce va urma.

O altă realizare a noastră, tot în cultura porumbului, este obținerea unui hibrid. Începînd de acum doi ani am pornit să obținem sămînță hibridă de porumb. Am ales mai întîi terenul situat la 900 m. distanță de celelalte culturi de porumb, asigurînd astfel izolarea. Tînuind seama că ne găsim în Podișul Transilvaniei, am ales varietățile: galben timpuriu, care a format soiul mamă și arieșan, care a

format soiul tată. Le-am însămînțat în patrat la distanța de 70/70 cm și în înălțime de 1 em. Soiul-mamă a fost însămînțat în rîndul al doilea, iar soiul-tată în rîndul întîi. Însămînțarea s-a făcut la 12 aprilie 1955, cînd temperatura în sol era de plus 10 grade Celsius. Galbenul timpuriu a fost însămînțat cu cinci zile mai tîrziu decît soiul tată (apenas). Am executat trei prașile cu mașina în rînduri și trei cu sapa pe rînduri, a vînd grijă să nu se producă rîndiri. Pentru efectuarea hibridării am procedat la castrarea soiului-mamă prin înălțurarea paniculei. În momentul cînd a început să apară virtul din teaca franței superioare, am procedat la smulgerea a paniculei s-a făcut cu mîna. Controlul a fost făcut zilnic timp de 14 zile.

Am executat și două polenzări artificiale, la interval de cinci zile. După 128 zile, am recoltat mai întîi știuleții de pe plantele mamă, obținînd 1520 kg. și apoi știuleții de pe plantele tată, în greutate de 2.400 kg. la hectar. În total, deci, am obținut 3.920 kg. la hectar. În conștința, învățătorul Marin Dobre a vorbit despre succesele obținute cu elevii în cultura cartofilor, în legumicultură. În prezent, școala dispune de peste 16.000 kg. cartofi, varietăți pure, din care aproape 8000 kg. varietatea Merkur. În primăvara viitoare, gospodăria agricolă colectivă va putea înmășina 5-6 ha de cartofi proveniți de pe lotul experimental al școlii.

Cuvîntul tov. Ștefan Kosa, directorul școlii de 7 ani din Zetelaka, raionul Odorhei

În școala noastră am început să introducem de trei ani elemente de politehnizare a învățămîntului. Acordăm o atenție deosebită dezvoltării laboratoarelor de fizico-chimie, de științe naturale și am pus bazele atelelor școlare Elevii claselor I-VII desfășoară paralel lucrări practice de ateliere și lucrări practice agricole. La lucrările practice agricole pe terenul experimental au parat toți elevii. Începînd cu cei din clasa I-a. Astfel, elevii claselor I-II se ocupă de grădina de flori, elevii din clasele III-IV de grădina de zarzavaturi, cei din clasa V-a cu pepiniera, iar cei din clasele VI-VII cu plantele de cîmp. Paralel cu lucrările agricole se desfășoară practica industrială în atelele școlii. Aici elevii din clasele III și IV confecționează diferite obiecte din carton, placaj etc. cîpătînd astfel deprinderi de mînuire a cuțitului.

foarfecilor, traforajului etc. De asemenea ei se familiarizează cu mașini și grupuri de mașini, cunosc tipurile de mașini agricole mai importante.

Elevii claselor V-a cîpătă deprinderi de prelucrare a lemnului, cei din clasa VI-a execută lucrări în metal, iar cei din clasa VII-a dobîndesc deprinderi practice de electrotehnică.

În toată muncă această urmărire a elevii s-a cunoașcă bazele tehnicii și se primească deprinderi de mînuire a celor mai importante unelte. Baza materială pentru practica agricolă și industrială am asigurat-o prin resurse locale. Odată cu dezvoltarea activității practice a elevilor avem însă nevoie și de ajutorul ministerului, mai ales în ceea ce privește instalarea atelelor de prelucrare a metalelor și a laboratorului de electrotehnică.

Cuvîntul tov. Ion Rimbu, profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Cîrligi, raionul Roman

Vorbînd despre activitatea practică cu elevii pe școala școlară experimentală, tov. Rimbu a insistat asupra temelor urmărite, asupra felului cum a organizat activitatea practică. Pentru ca elevii să-și dea seama de principiile biologiei micruriste și pentru ca munca practică să fie legată de probleme științifice — a spus vorbitorul — am fixat o serie de teme pe care le-am

urmărit în activitatea practică experimentală. De pildă, am urmărit cu elevii următoarele teme: influența surgerii stadiului de ierovizare asupra dezvoltării grîului de toamnă, influența spațiului de nutriție asupra dezvoltării florii soarelui, influența metodelor de însămînțare asupra producției florii soarelui și grîului de

toamnă, influența îngrășămintelor de bază și suplimentare; culturi comparative; transformarea natuții plantelor prin schimbarea condițiilor de viață; hibridări vegetative, hibridări sexuate.

Majoritatea lucrărilor au fost efectuate de către elevii în afara orelor de clasă. Ei vizitau în fiecare zi parcela, din proprie inițiativă, pentru a face observații.

De la început m-am preocupat să organizez cit mai just activitatea practică pe parcela experimentală. Am împărțit elevii în brigăzi conduse de cite un responsabil. Fiecare brigadă cuprin-

de elevi din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a. Altfel în timpul cursurilor, cit și în perioada de vară fac de serviciu, cit și în fiecare zi, cite un responsabil de brigadă — prin rotație — și cite un elev din fiecare brigadă.

Aplicînd cunoștințele de botanică transmise în cadrul lecțiilor și metodele agrotehnice înaintate, elevii au reușit să determine timpul optim de însămînțare a porumbului, să obțină soiul de toamnă al grîului „Marquis” prin schimbarea condițiilor grîului de prică pe parcela experimentală. Am obținut 7.000 kg. de orz de toamnă la ha. și de 5.000 kg. de grîu TF 16 la ha.

obiectivele urmărite, programul de activitate, realizările obținute. Activitatea practică agricolă desfășurată în cadrul gospodăriei de stat le-a dat elevilor posibilitatea să aplice și să adîncească unele cunoștințe dobîndite în școală, să cunoască tehnica agricolă din sectorul socialist, viața țărănilor muncitori din acest sector, le-a trezit interesul și dragostea pentru munca în producția agricolă.

Tovarășul Vasile Barna a vorbit despre realizările obținute de școala medie nr. 1 din Mediaș în activitatea practică de ateliere și pe parcela experimentală, despre grija pe care o au profesorii școlii să lege în cadrul lecțiilor teoria de practică.

Tov. Mihail Avădanei a insistat îndecît asupra atitudinii pline de interes a elevilor și a părinților lor pentru activitatea practică de ateliere și pentru cea agricolă, iar tovarășul Emil Leobovici a vorbit despre conținutul noilor programe de fizică și de chimie, despre felul cum trebuie aplicate aceste programe.

Tabără-șantier de pe lângă gospodăria de stat „N. Bălcescu” din Periș, unde au participat elevii claselor a VIII-a experimentale de la școala nr. 3 Iași, Bolintinul din Vale, nr. 1 din Craiova și nr. 23 București a arătat cum a fost organizată tabăra, care au fost

Cuvîntul tov. E. K. Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova

— text prescurtat —

Îmi permiteți să vă împărtășesc din experiența noastră în ceea ce privește realizarea învățămîntului politehnic.

Școala nr. 243, pe care o conduce am să numărăm printre cele 50 de școli din Moscova care funcționează în acest an școlar cu program special în aceste școli se verifică noile programe de învățămînt elaborate în vederea politehnizării, urmînd ca la sfîrșitul anului să se analizeze rezultatele și să se tragă concluziile.

Care sînt părțile componente ale învățămîntului politehnic din școala noastră? Primul element îl constituie lecțiile de lucru manual la clasele I-IV. La aceste lecții elevii efectuează lucrări cu hîrtie, carton, sîrmă și alte materiale.

Un al doilea element îl constituie lucrările de laborator la biologie, fizică și chimie la clasele V-X.

Al treilea element îl constituie folosirea proiecțiilor cinematografice la lecțiile de fizică, chimie, matematică, biologie și alte discipline. În școala noastră s-a instalat un cabinet special pentru proiecții, unde se predau în cursul anului peste 700 de lecții. Al patrulea element al politehnizării îl constituie excursiile, cărora le atribuiem o importanță deosebită de mare. Încă din anul școlar trecut au fost stabilite șase zile speciale pentru excursii care se repartizează în decursul anului după hotărîrea școlii.

Al cincilea element îl constituie munca elevilor din clasele IV-VI pe lotul școlar.

Al șaselea element îl constituie munca în atelele școlii pe care o efectuează elevii din clasele V-VII. Al șaptelea element îl reprezintă disciplinele noi introduse în anul școlar trecut la clasele VIII-X, și anume: teoria mașinilor, bazele producției electrotehnice și studiul automobilului.

Al optulea element îl constituie practica elevilor din clasa a IX-a în uzine.

Al nouălea element îl constituie practica agricolă în colhozurile și sovhozurile de lângă Moscova, la care elevii participă după examene.

Al zecelea element component al politehnizării îl constituie cercurile tehnice. Aceste cercuri sînt conduse de profesorii școlii, ajutați de ingineri și specialiști din diferite domenii.

Mă voi opri mai mult asupra practicii deoarece această problemă este pentru noi nouă și încă mult discutată. Atelele noastre — atît cel pentru prelucrarea metalelor, cît și cel pentru prelucrarea lemnului — sînt mecanizate și înzestrate cu utilaj modern. Pentru a asigura eficacitatea muncii, în atelier nu lucrează în același timp toți elevii unei clase, ci numai grupe de elevi. Conform planului de învățămînt, pentru munca în atelierul școlii se rezervă două ore săptămînal.

Elevii noștri din clasa a IX-a își desfășoară practica chiar în uzină, la o întreprindere metalurgică. Conform noului plan de învățămînt, pentru practica în producție la clasa a IX-a se rezervă 60 de ore. Dintr-acestea, 30-40 de ore din primul pătrar sînt consacrate familiazării cu uzina. Elevii cunosc cu adevărat preț energetic întreprinderii, tehnologia folosită acolo, mijloacele tehnice ale întreprinderii (principalele mașini, construcția și funcționarea lor), organizarea producției, adică planificarea evidenței, controlul și legăturile cu alte întreprinderi.

Începînd din al doilea pătrar al anului școlar ne va sîa în fața sarcina de a organiza practica activă a elevilor în producție. Această problemă este foarte complicată, deoarece repartizarea unor elevi la anumite locuri de muncă în întreprindere este legată de foarte multe greutăți pentru aceste

școli. În afară de practica în producția industrială, elevii din clasele a VII-a și a IX-a de la școala noastră au dus muncă practică, în primăvara acestui an, la un mare sovhoz, înzestrat cu cele mai moderne mijloace tehnice.

În clasa a X-a s-a introdus un curs de electrotehnică, cu 68 de ore pe an. Acest curs de elevilor prilejului să se familiarizeze cu aparatul electric de măsurat, cu mașinile electrice cu curent continuu și alternativ, cu funcționarea motoarelor electrice s.a.m.d. Asemenea obiective pot fi atinse numai dacă există un laborator foarte bine utilat. Trebuie să arăt că uzina care patronază școala noastră ne-a utilat gratuit în decurs de cîțiva ani laboratoarele și atelele, punîndu-le la dispoziția mașinilor, unelte foarte scumpe și importante și tot ce este necesar. Anul acesta, uzina a utilat și laboratorul nostru de electrotehnică.

Să nu credeți, totuși, că toate acestea au fost rezolvate simplu, ușor. A fost nevoie de cîteva hotărîri speciale ale organizațiilor orășenești și raionale de partid și ale organizațiilor sindicale pentru a determina pe directorii întreprinderilor să ajute efectiv și zi de zi școala în munca ei.

Al zecelea element component al politehnizării îl constituie cercurile tehnice. Aceste cercuri sînt conduse de profesorii școlii, ajutați de ingineri și specialiști din diferite domenii.

Mă voi opri mai mult asupra practicii deoarece această problemă este pentru noi nouă și încă mult discutată. Atelele noastre — atît cel pentru prelucrarea metalelor, cît și cel pentru prelucrarea lemnului — sînt mecanizate și înzestrate cu utilaj modern. Pentru a asigura eficacitatea muncii, în atelier nu lucrează în același timp toți elevii unei clase, ci numai grupe de elevi. Conform planului de învățămînt, pentru munca în atelierul școlii se rezervă două ore săptămînal.

Al nouălea element îl constituie practica agricolă în colhozurile și sovhozurile de lângă Moscova, la care elevii participă după examene.

Al zecelea element component al politehnizării îl constituie cercurile tehnice. Aceste cercuri sînt conduse de profesorii școlii, ajutați de ingineri și specialiști din diferite domenii.

Mă voi opri mai mult asupra practicii deoarece această problemă este pentru noi nouă și încă mult discutată. Atelele noastre — atît cel pentru prelucrarea metalelor, cît și cel pentru prelucrarea lemnului — sînt mecanizate și înzestrate cu utilaj modern. Pentru a asigura eficacitatea muncii, în atelier nu lucrează în același timp toți elevii unei clase, ci numai grupe de elevi. Conform planului de învățămînt, pentru munca în atelierul școlii se rezervă două ore săptămînal.

Cuvîntul de încheiere rostit de acad. prof. I. Murgulescu, ministrul învățămîntului

Introducerea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală constituie sarcina fundamentală a slujitorilor școlii din R.P.R. Politehnizarea învățămîntului de cultură generală reprezintă nu numai o orientare nouă a învățămîntului nostru, dar ea va avea urmări dintre cele mai importante și pentru celelalte domenii de învățămînt — pentru învățămîntul profesional, pentru învățămîntul superior — într-un cuvînt, pentru întreg învățămîntul de pregătire a cadrelor. Prin politehnizarea învățămîntului de cultură generală școala noastră se leagă strîns de practica construirii socialismului în țara noastră.

Primii pași pe drumul politehnizării școlii de cultură generală i-a făcut acum cîțiva ani Uniunea Sovietică. Prin aceasta, Uniunea Sovietică, ca și în celelalte domenii, desceide drumuri noi spre țeluri luminoase, drumuri pe care în linii mari le vor urma și învățămîntul țării de democrație populară și învățămîntul de cultură generală din țara noastră.

A fost o inițiativă fericită a A.R.L.U.S.-ului de a iniția această consfătuire tocmai în Luns prieteniei romno-sovietice. Cel dintîi izvor de experiență pentru introducerea învățămîntului politehnic la noi în țară îl constituie experiența grandioasă a școlii sovietice. De aceea, inițierea a-

diul automobilului, căruii îi sînt rezervate 68 de ore. Lecțiile din cadrul acestui curs se desfășoară într-un cabinet organizat în mod special în vecinătatea școlii, la o bază de mașini. Elevii studiază motorul pe baza unor piese și a unor modele speciale care se demontează și care ilustrează construcția lor. Ei învață și să conducă mașina.

Astfel se poate caracteriza foarte pe scurt problema politehnizării atît de importantă și care ne frîmîntă atît de mult.

În momentul de față, comisia metodică de politehnizare din școală, din care fac parte profesorii de fizică, matematică, de automobilistică, de teoria mașinilor, desen și așa mai departe, lucrează extrem de intens pentru a rezolva toate problemele care se ridică.

Cuvintele tovarășilor care au luat parte la discuțiile purtate în cadrul acestei conferințe m-au convins că profesorii din România au pornit pe calea justă în problema politehnizării învățămîntului. La ședința de azi s-a emis o idee foarte interesantă: ca politehnizarea nu înseamnă o specializare îngustă, un practicîm îngust. Politehnizarea trebuie privită pe plan larg și nu numai ca o însușire de deprinderi practice izolate.

Am aflat aici, la constituirea dvs. lucruri frumoase despre activitatea unor entuziaști, care deși se află la primii pași, abia la început, ne arată totuși că în România problema politehnizării se află în mîini bune.

Tovarăși, cred că a sosit timpul să stringem și mai mult legăturile dintre profesorii romîni și profesorii sovietici. Profiți de faptul că e prezent aici tov. Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, pentru a transmite rugămintea ca prinre publicațiile A.R.L.U.S.-ului să se editeze și broșuri separate în limba rusă despre experiența profesiorilor romîni în domeniul politehnizării învățămîntului.

De asemenea, cred că, pentru a se stabili legături mai strîns și mai directe între școlile noastre, este necesar — și aceasta depinde de președinții Comitetelor Centrale ale Sindicatelor Muncitorilor din învățămînt, tov. Pasuc și Grivocov — să se organizeze odihna în U.R.S.S. a unor profesori romîni și în R.P.R. a unor profesori sovietici.

Tovarăși, voi pleca din țara dvs., cu un material foarte bogat în impresii prețioase. Sînt convins că tovarășii care au vorbit astăzi aici cu atîta înflăcărare despre munca lor au reușit să însușelească și colectivele de muncă în cadrul școlilor unde lucrează. Ca să poți însuși pe alții, trebuie să fii tu însuși însușit și îndrăgostit de munca ta. Și tînuind seama de înflăcărarea cu care au vorbit tovarășii, sînt convins că vor putea aprinde și inimile colegilor și elevilor.

Vă urez celor mai mari succese în această muncă mare, importantă și foarte serioasă.

Elemente de învățămînt politehnic introduse în școlile de cultură generală din R. P. R. referat prezentat de Mihai Ghivirigă, șeful secției de învățămînt politehnic de la Institutul de științe pedagogice

Învățămîntul politehnic în școala noastră — a arătat vorbitorul — se realizează treptat, folosindu-se în mod creator bogata experiență sovietică. În anul școlar 1955/1956 s-au introdus pentru prima oară la noi în țară elemente de politehnizare la 8 școli experimentale. La aceste școli au fost organizate lucrări de timpuriu și lucrări agricole pe lotul școlar pentru elevii claselor a V-a, lucrări de timpuriu și lucrări agricole pentru elevii claselor a VIII-a.

Pentru a asigura o legătură mai strînsă între cunoștințele predate la lecțiile de științe naturale și producția agricolă, pentru elevii clasei a VIII-a de la școala experimentală au fost organizate în timpul verii tabere de muncă pe lângă gospodăriile agricole de stat de la Cîsnădie și Periș.

Referindu-se la rezultatele obținute, tov. Ghivirigă a arătat cum s-a asigurat la unele din școlile experimentale legătura între cunoștințele predate și activitatea productivă, care a fost influența lucrărilor practice de ateliere asupra procesului de învățămînt. La clasele care au participat la aceste lucrări, în general, a crescut interesul elevilor pentru studiu, s-a îmbunătățit disciplina, au crescut dragostea și respectul elevilor față de munca fizică. Ei au cîpătă deprinderi de mînuire a unor unelte simple și de executare a lucrărilor de timpuriu, lacătusorie, precum și deprinderi agricole. Desigur că aceste deprinderi nu au putut deveni deosebit de teinice, datorită timpului scurt în care au fost cîpătate.

Referatul a analizat, în continuare, rezultatele obținute pe drumul politehnizării la alte școli din țară, ca școala de 7 ani mixtă nr. 57 din București, școala medie din Fetești (regiunea Constanța), școala medie nr.

1 din Năsăud, școala de 7 ani din Cîrligi (raionul Roman), școlile din Andrieșeni (raionul Vlașca), Tîtu-Tîrg (raionul Tîtu) și altele. Aceste experiențe izolate, izvorite din inițiativă locală, ne arată interesul pe care-l au cadrele didactice pentru învățămîntul politehnic.

În acest an școlar s-a mîrit cu încă 92 numărul școlilor în care se aplică învățămîntul politehnic și se extind formele prin care se realizează acest învățămînt. Au fost elaborate de către Ministerul Învățămîntului programele necesare pentru lucrările practice, care vor fi accesibile atît pentru băieții cît și pentru fete.

Referatul a arătat apoi, în legătură cu pregătirea cadrelor didactice pentru învățămîntul politehnic, necesitatea studierii materialelor de specialitate traduse din limba rusă și a lucrărilor elaborate de Institutul de științe pedagogice și a subliniat activitatea desfășurată de publicațiile pedagogice, de institutele de perfecționare a cadrelor didactice și de direcția didactică-metodică din Ministerul Învățămîntului în vederea popularizării experienței profesiorilor frunți în domeniul realizării învățămîntului politehnic.

Pentru asigurarea bazei materiale a școlilor — a spus în continuare referentul — este necesar ca, pe lângă eforturile pe care le face Ministerul Învățămîntului, să fie mobilizate și întreprinderile, organizațiile obștești, părinții etc.

În încheiere tov. Ghivirigă a arătat că sarcina tuturora este să dezvoltăm începînd lucrurile care s-au realizat pe drumul politehnizării și să rezolvăm teoretic și practic, cit mai bine, toate problemele pe care le ridică introducerea învățămîntului politehnic în școala noastră.

căzuți la cite 4 obiecte. Activitatea practică de ateliere a frîrîrit foarte mult asupra acestor elevi. Lucrările pe care le făceau individual și colectiv i-au apropiat și curînd colectivele de ateliere s-au adunat și pentru învățătura.

În ceea ce privește propunerile pe care vrem noi să le facem, socotim că este bine ca lucrările practice să se efectueze în concordanță cu diferite programe de învățămînt și să rezolvăm obiective de exemplu, în clasa a IX-a se studiază căldura, respectiv căldura și mașini termice. Ar fi bine ca în clasa a IX-a să se studieze și motoarele cu explozie, să se dea cunoștințe cu privire la conducerea autovehiculelor. Majoritatea elevilor noștri sînt din mediul rural și e bine să știe să conducă un tractor, un camion.

În clasa a X-a se studiază electricitatea. Cred că e bine ca în activitatea practică de ateliere să se prevadă lucrări de radio-tehnică, urmînd ca în clasa a XI-a elevii să fie înarmați cu cunoștințe din domeniul înaltei frecvențe, să facă lucrări mai complicate (radio, televiziune etc.)

Cuvîntul tov. Paul Pteancu, profesor de științe naturale din Careii Mari

Socotesc că lucrările practice ale elevilor nu trebuie să aibă același caracter la toate școlile, nu trebuie să fie uniformizate, ci să fie organizate tînuindu-se seama de specificul producției locale.

Această cerință este determinată de faptul că în desfășurarea lucrărilor practice trebuie să se ia în considerare posibilitățile concrete pe care le oferă localitatea respectivă, cit și necesitățile de cadre ale diferitelor ramuri de producție spre care se îndreaptă majoritatea absolvenților școlii medii. Este de aceea necesar ca în școlile din centre industriale să se pună mai mult accent pe producția industrială, iar în școlile din centre agricole pe deprinderile de muncă agricolă.

cu experiența sa la catedră i-a dat posibilitate să verifice cit de utile sînt pentru elevi lucrările practice. Astfel, la școala pedagogică unde s-au desfășurat cîțiva ani de-a rîndul lucrări practice cu elevii pe parcela experimentală, elevii au dobîndit numeroase cunoștințe privind munca agricolă, au cîpătat un interes deosebit pentru această activitate. S-a ridicat nivelul pregătirii elevilor la științele naturale, s-au dezvoltat spiritul lor de observație, perseverența, simțul de răspundere. La școala medie, însă, unde nu s-au organizat în anii trecuți lucrări pe lotul experimental, interesul elevilor pentru agricultură este mai redus.

Aceasta arată cit de necesară este introducerea de lucrări practice agricole sistematice la toate școlile medii,

Se îmbunătățește munca în rândurile studenților

Apariția Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile de îmbunătățire a muncii politice educative în rândurile studenților a adus schimbări structurale în munca și în atitudinea studenților și a cadrelor didactice de la Institutul tehnic din Craiova.

Hotărârea subliniază că unul din mijloacele educative care contribuie la educarea viitorilor ingineri și consilieri stringerea legăturii dintre teorie și practică. Îndeplinind această sarcină cadrele didactice s-au străduit să organizeze mai bine practica în producție, să îmbunătățească conținutul acesteia. Pentru a întări îndrumarea și controlul activității practice a studenților, cadrele didactice au desființat în afara obligatiilor lor, și activitatea voluntară. Așa de pildă, lectorii Cornel Ambrozie și George Caminschi, asistenții Teodor Mădărescu, Mathe Balazs și alții au stat în permanență în mijlocul studenților, i-au îndrumat în muncă și s-au îngrijit ca aceștia să participe efectiv în procesul de producție. Ca urmare, munca studenților în producție s-a îmbunătățit. La fabrica „Electroaparataj” din București, studenții au lucrat efectiv la asamblarea și montajul aparatelor electrice; la uzinele metalurgice din Cimpulung și la uzinele „Vasile Tudos” de la Colibași, studenții au lucrat cu bune rezultate la strunguri, freze etc. Participând neîntrerupt în procesul de producție, studenții au reușit să-și însușească temeinic unele cunoștințe practice legate de specialitatea lor, să promoveze cu succes colucivul de practică. Rezultate deosebite au obținut în această privință studenții Grigore Bochește, Mariana Lungulescu, A. Copolovici, Adrian Meresanu și Radu Mariș din anul I, Florea Stoica, Mihai Jeler și Ion Neagu din anul III, Marius Moisescu, Tamara Vasiescu, Victor Simonschi din anul IV și alții.

Nu toți studenții acordă însă muncii practice importanța cuvenită. Așa, de exemplu, deși Marin Șarpe este un student foarte bun, a considerat că este mai bine să se plimbe prin fabrică și să-și noteze cele observate, decât să îndeplinească el însuși o muncă productivă. Combătind această atitudine, cadrele didactice au arătat studenților însemnătatea practicii în producție, i-au făcut să înțeleagă cum trebuie să se comporte în perioada acestei practici.

Influența Hotărârii cu privire la munca politică-educativă în rândurile studenților s-a făcut simțită chiar de la începutul noului an universitar. În comparație cu anii trecuți, în acest an frecvența s-a îmbunătățit simțitor. Studenții muncesc cu mai mult simț de răspundere. Se pregătesc temeinic pentru seminarii, iar grila pregătirii pentru examene a fost preocupată încă din primele săptămâni de studiu.

O mare atenție se acordă în acest an consultanților. Datorită faptului că studenții din Craiova, Liviu Tănăsescu, Constantin Găscă și alții luase din plin consultațiile, ei se prezintă bine pregătiți la seminarii și la lucrările de laborator.

De remarcă este faptul că în anul acesta a scăzut foarte mult numărul studenților care nu sînt primiți la lucrările de laborator din cauza lipsei de pregătire. Deprinderile de muncă practică căpătate în timpul perioadei de practică în producție, ca și pregătirea teoretică temeinică prin studiul individual, au făcut ca la laboratorul de mașini agricole, de pildă, studenții anului IV să-și termine lucrările în condiții bune, în timpul prevăzut de program.

Rezultate bune au obținut studenții anului IV și în ceea ce privește întocmirea proiectelor de un. Studenți ca Virginia Petrescu, Ion Neagu și Ion Ștăni, care au terminat studiul calculului electromagnetic, trec acum la executarea planșelor, la mașina de curent continuu (termenul de predare a proiectului este stabilit pentru data de 19 noiembrie). La acest rezultat a contribuit în mare măsură și faptul că asistenții Ion Boros și Nicolae Vintilă au întocmit cu fiecare student planșii Individual de muncă pe săptămîni.

O mare atenție s-a acordat activității culturale în rândurile studenților. Astfel, au avut loc în cursul lunii septembrie în cadrul clubului studențesc 5 reuniuni tovarășești, au fost organizate conferințe, recenzi, discuții asupra filmelor vizionate, audiții muzicale etc.

Sînt în curs de organizare o serie de cercuri studențești, printre care cercul literar-artistic, cercul de radio-amatori, cercul fotografic, cercul muzical, cercul dramatic și cercul auto. Unele dintre acestea au și început să-și desfășoare activitatea. Astfel, cercul fotografic a întocmit de curînd un foto-montaj cu aspecte din viața studenților din căminul Institutului, iar cercul muzical a dat primul concert de muzică ușoară, în cinstea celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cercul de radio-amatori va termina radiofior-carea completă a institutului și a căminului. Au rămas însă în urmă cercul literar și cercul dramatic, care nu și-au întocmit încă, nici măcar planurile de muncă. Nici colțul montării tehnice nu și-a început încă activitatea. Cauzele care au determinat această situație au fost discutate în cadrul unei adunări generale pe institut, propunîndu-se măsuri pentru înlăturarea lor.

Rezultatele obținute în primele săptămîni ale anului universitar dovedesc îmbunătățirea muncii de educare comunistă a studenților din institutul nostru. Sîntem siguri că prin muncă sporită a colucivului de cadre didactice și a studenților institutului, la examenele din ianuarie vom putea dovedi că sarcinile trasate prin Hotărârea din 22 iunie au primit viață.

Conf. univ. MARCEL SAND
directorul Institutului tehnic din Craiova
ION NEAGU
secretarul organizației U.T.M. din institut

Cadrele didactice studiază marxism-leninismul

Comitetul orașenes P.M.R. Giurgiu a acordat o atenție deosebită de primărie cadrelor didactice în diferite forme ale învățămîntului de partid. Cabinetul rațional a organizat din timp cercurile de studiu pentru învățători și profesori, consultînd în prealabil pe fiecare cursant.

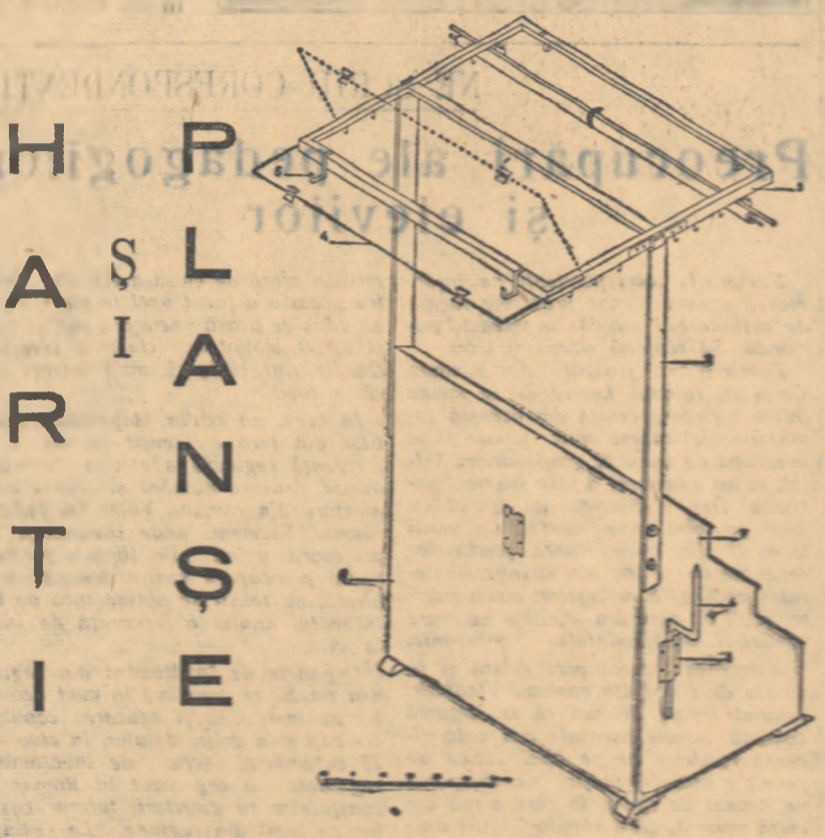
Metoda folosită n-a întîrziat să-și arate roadele. De unde altă dată, cînd recitarea cursanților se realiza fără a se ține seama de dorința fiecă-

ruia în parte exista de regulă o frecvență slabă, acum, chiar din prima zi, la majoritatea cercurilor din oraș frecvența a fost de 100%. Pedagogii din Giurgiu s-au înscris la forme de învățămînt diferite, potrivit cu specialitatea pe care o predau. Astfel, la școala medie nr. 1 funcționează un cerc de materialism dialectic și unul de Istoria P.M.R. La școala medie nr. 2 s-a organizat un cerc de economie

politică anul I. Numeroși profesori s-au înscris la cursul de economie politică anul II care funcționează la cabinetul de partid. De asemenea, tot în cursul acestui an școliar vor mai funcționa încă două cercuri de economie politică — anul I — la școlile de 7 ani nr. 1 și nr. 7, precum și cercuri de Istoria P.M.R. la școlile nr. 3 și nr. 5.

H. HAFNER

STATIV PENTRU HĂRȚI ȘI PLANȘE

În muncă școlii, păstrarea materialelor didactice se realizează în condiții nesatisfăcătoare în special hărțile și planșele sînt făcute să și pușe într-un colț al unei clase sau în cancelarie, de unde cu greutate sînt așezate.

Păstrarea în condiții bune a materialelor didactice frîmțant multe cadre didactice. Tot învățător C. Dan Popescu, din comuna Sîntămăria-Orlea, regiunea Hunedoara, a studiat cu mult interes această problemă și a reușit să construiască un dispozitiv întocmit „Stativ pentru hărți și planșe”. Acest dispozitiv se compune din următoarele părți principale: magazia planșelor, brațele laterale, suportul de păstrare și de expunere a hărților și planșelor, piciorul globului, vergeata de susținere și suportul anexă.

Magazia planșelor (1) constituie în primul rînd un piedestal care dă un echilibru stabil celei de a doua părți principale — suportul de păstrare și expunere. Magazia planșelor se poate asemui cu o ladă cu trei compartimente, respectiv cu trei capace inclinate, așezate la înălțimi diferite (0,65 m, 0,89 m și 1,00 m) corespunzătoare a trei dimensiuni în care au fost grupate toate planșele. Lățimea magaziei este de 1,00 m, iar lățimea părții laterale (7) este de 0,70 m. Ceea ce oferă o capacitate pentru un număr destul de mare de planșe.

Fața stativului este partea unde se află compartimentul cel mai înalt. Magazia planșelor este vopsită în interior cu negru și se ține tot timpul închisă, ferind astfel planșele

de lumină și praf, uzura, deteriorare etc. Pereții laterali ai compartimentului din față sînt mai groși, dublați, pentru a putea suporta legătura cu brațele laterale prin mijlocul a două bucle care se prind. Brațele laterale (2) sînt făcute din două bucle de sîndură, înalte de 1,5 m. Aceste brațe se așază pe părțile laterale ale magaziei planșelor, iar la capătul de sus li se formează, din țîțime, doi umerși în care se sprijină, prin intermediul a două brățări, suportul de păstrare a hărților.

Supportul de păstrare și expunere a hărților (3) este un cadru de lemn care are fixate pe exteriorul părților laterale ale cadrului, din 7 în 7 centimetri, cite un cirilg de sîrmă de 3 mm, în care se agață belciugurile hărților. Distanța dintre belciuguri este de 100 cm. Belciugurile se așază simetric față de mijlocul bălului care ține harta.

Vergeata mobilă este o bară de oțel rotundă de 4-5 mm, îndoită în formă de dreptunghi, cu una dintre laturile mari trecută prin părțile laterale ale cadrului de lemn al suportului de păstrare și expunere. Ea se poate mișca în sus și în jos pe această latură pînd pe ea doi clești de lemn sau de metal, în care se expun planșele volante.

Supportul anexă este o piesă care poate înlocui stativul din sălile de clasă, printre acea ce pe el se poate expune harta sau planșa necesară la lecție. El este prevăzut cu două cirilge pentru harta, cu o vergea mobilă și cu două ghiare de expunere. Ghiara de expunere a albumelor

cu planșe (5) este o lamă de oțel îndoită și montată pe cadrul de lemn al suportului de susținere și expunere a hărților. Pe lînga aceasta suportul mai are și un susținător pentru planșe (6) și un arătător.

Pentru a putea folosi acest dispozitiv autorul a grupat în album planșele necorionate, pe materii de studii și dimensiuni. Cotorul albumului este format prin prinderea planșelor între două stîngii subțiri de lemn de brad, care se rezază cu capetele pe cite un umerș care se află pe peretele din dreapta și din stînga al fiecărui compartiment. Fiecare album poartă pe stîngia de lemn ce li consolidează un număr de ordine și un indice de compartiment: A.B. sau C.

Fiecare fișă din album — fiecare planșă — este marcată la colțul din stînga, jos, cu un număr de ordine. Inventarul acestor planșe este lipit pe interiorul capacului compartimentului respectiv, astfel încît, deschizînd capacul, se poate căuta cu ușurință planșa necesară.

Pentru a folosi o planșă, deschidem capacul, recunoaștem numărul de ordine din inventarul respectiv, ridicăm albumul pe care îl deschidem ca pe o carte și întorcem fișele din fața planșei căutate, apoi suspendăm albumul de ghiarele de expunere din spatele stativului. La această poziție materialul este expus pentru studiu pe care învățătorul trebuie să-l facă personal înainte de predarea lecției. În timpul predării albumul este trecut pe ghiara de expunere din față.

După lecție albumul se închide și se așază în compartimentul său. Hartile se păstrează făcute sau se mențin astfel fixate la un cap de un cordon central, iar celălalt cap se aduce în același punct și se încheie cu o butonieră sprijinită într-un cui. Harta se agață de două cirilge ale suportului de păstrare și expunere a hărților prin cele două belciuguri.

Pentru ferirea hărților de praf, partea superioară a suportului de păstrare și susținere a hărților este acoperită cu o plîză protectoare.

Ing. C. GIRTAN
serviciul de inovații din Ministerul Învățămîntului

UN ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR

În zilele de 6 și 7 octombrie, la secția de învățămînt a regiunii Pitești a avut loc sesiunea lecturilor pedagogice. În sesiunea plenară au fost prezentate cinci lucrări și tot cite cinci au fost prezentate la secțiile de limba romînă și învățămîntul elementar.

În sesiunea plenară au prezentat lucrări de calitate tovarășii Ilie Stănculescu, directorul școlii pedagogice din Cimpulung Muscel, tov. Ilie Ilasievici, metodist al cabinetului pedagogic regional și tov. prof. Nicolae Dragomir din Cimpulung Muscel. Tema acestor lucrări au fost următoarele: „Aspecte ale educației și învățămîntului mixt dintr-o școală pedagogică”, „Munca suplimentară, activă și creatoare în procesul de rezolvare a problemelor de aritmetică pentru însușirea conștientă și temeinică a cunoștințelor aritmetice și formarea prietenilor de a rezolva probleme” și „Organizarea și metodică muncii independente a elevilor”.

Lucrările prezentate în secția învățămîntului elementar și secția de limbă romînă au avut de asemenea subiecte interesante: „Cum am reușit să formez la elevi o scriere corectă și frumoasă”, „Pregătirea învățătorului pentru lecție în condiții de predări simultane”, „Organizarea și metodică muncii independente”, „Repetarea materiei, parte componentă a procesului de învățămînt” și „Metodică predării noțiunilor de teorie literaturii”.

All în cadrul discuțiilor, cît și la concluzii s-a arătat că lecturile pedagogice sînt într-adevăr foarte folositoare nu numai printre aceia că stabilesce o legătură între experiența șco-

lilor și cercetătorii din centrul ministerului, dar mai ales prin faptul că ele contribuie efectiv la generalizarea și popularizarea experienței pozitive, la înlăturarea lipsurilor caracteristice care încă mai persistă în munca instructiv-educativă.

Conținutul unor lucrări ca cele prezentate de tovarășii profesori Stănculescu, Ilasievici și Dragomir, precum și nivelul discuțiilor au arătat că printre cadrele regiunii Pitești se găsește elemente cu destulă pregătire și maturitate în gîndire, ca să se poată dedica acțiunii de cercetare științifică în domeniul specialității lor.

Este adevărat că cele mai multe lucrări, deși s-au referit la experiența proprie, au dovedit o slabă originalitate. Faptul, însă, că aproximativ 70 de cadre dintr-o regiune au încercat asemenea cercetări, iar cele prezentate au avut în bună parte un conținut științific destul de apreciat, constituie un început promițător.

O bună parte din lucrările prezentate au cuprins generalizări nejustificate, expuneri de fapt nedocumentate științific cum a fost aceea prezentată de tov. profesoară E. Păunescu.

Alte lucrări se limitează la simple descrieri fără generalizări, fără concluzii.

Aceasta dovedește că unele cadre didactice n-au reușit să stăpînească tehnica muncii de cercetare științifică.

Cu toate aceste lipsuri, lecturile pedagogice sînt într-adevăr foarte folositoare nu numai printre aceia că stabilesce o legătură între experiența șco-

lilor și cercetătorii din centrul ministerului, dar mai ales prin faptul că ele contribuie efectiv la generalizarea și popularizarea experienței pozitive, la înlăturarea lipsurilor caracteristice care încă mai persistă în munca instructiv-educativă.

Conținutul unor lucrări ca cele prezentate de tovarășii profesori Stănculescu, Ilasievici și Dragomir, precum și nivelul discuțiilor au arătat că printre cadrele regiunii Pitești se găsește elemente cu destulă pregătire și maturitate în gîndire, ca să se poată dedica acțiunii de cercetare științifică în domeniul specialității lor.

Este adevărat că cele mai multe lucrări, deși s-au referit la experiența proprie, au dovedit o slabă originalitate. Faptul, însă, că aproximativ 70 de cadre dintr-o regiune au încercat asemenea cercetări, iar cele prezentate au avut în bună parte un conținut științific destul de apreciat, constituie un început promițător.

O bună parte din lucrările prezentate au cuprins generalizări nejustificate, expuneri de fapt nedocumentate științific cum a fost aceea prezentată de tov. profesoară E. Păunescu.

Alte lucrări se limitează la simple descrieri fără generalizări, fără concluzii.

Aceasta dovedește că unele cadre didactice n-au reușit să stăpînească tehnica muncii de cercetare științifică.

Cu toate aceste lipsuri, lecturile pedagogice sînt într-adevăr foarte folositoare nu numai printre aceia că stabilesce o legătură între experiența șco-

La școala elementară din satul Fîșina Mare, regiunea Constanța

REALIZĂRI ÎN ACTIVITATEA METODICĂ

Secția de învățămînt a regiunii București a organizat anul acesta o serie de activități metodice în vederea ridicării nivelului muncii din școli.

O deosebită atenție a fost acordată problemelor activității educative. În colaborare cu cabinetul pedagogic regional, secția de învățămînt a cercetat îndeaproape activitatea dirigînilor în cadrul orelor educative. S-a constatat că, dacă în multe școli există ore se desfășoară cu bune rezultate, mai sînt o serie de dirigînți în activitatea cărora se constată lipsuri. Așa, de exemplu, unii dirigînți au considerat ora educativă ca obiect de învățămînt și, ca urmare a acestei concepții greșite, au adoptat în desfășurarea orei educative structura tipurilor principale de lecție, valabile pentru oricare obiect de învățămînt (explicarea noilor, cunoștințe, fixarea lor etc.). Au existat, de asemenea, și cazuri cînd în aceste ore s-au făcut „prelucrări” și s-au făcut adevărate „predici morale”. De asemenea, unii dirigînți au organizat orele educative sub forma unor „sedințe”, cu o ordine de zi înscrisă la cîștig, angajamente etc. Alții au considerat ora educativă ca singura formă de activitate educativă, ceea ce a dus la neglijarea celorlalte forme care au o importanță tot atât de mare.

Porînd de la aceste greșeli, cabinetul pedagogic al regiunii a elaborat o scrisoare metodică cu tema „Unele probleme în legătură cu organizarea și desfășurarea orelor educative” în care s-a precizat ce este ora educativă, principiile care trebuie să stea la baza activității tematicii ei, cum trebuie să se desfășoare aceasta. Rezultatele nemulțumitoare constatate în munca educativă a unor școli din regiune se datoresc și faptului că în aceste școli organizațiile U.T.M. și de pionieri nu au fost mobilizate în suficientă măsură în sprijinul rezolvării problemelor educative. Comitetetele U.T.M. și instructorii de pionieri nu au fost ajuțări să-și alcătuiască planșii legate de obiectivele activității din școli, iar munca în unități și detașamente a avut un caracter formal. Au existat lipsuri și în ceea ce privește organizarea informărilor politice, care uneori se făceau în orele educative.

Ținînd seama de aceste deficiențe, secția de învățămînt regională și biroul regional U.T.M. au elaborat un plan concret de măsuri în vederea îmbunătățirii muncii în organizațiile de pionieri și U.T.M. din școli. De asemenea, secția de învățămînt a elaborat și a difuzat în școli un material metodic cu privire la organizarea informărilor politice, precizînd scopul acestora, fișul cum trebuie să se desfășoare etc.

Pentru a îmbunătăți munca școlilor în rîndurile părinților — domeniu în care, de asemenea, au existat a-

serie de lipsuri — cabinetul pedagogic regional a organizat pe lînga unele școli melecții lectorate pentru părinți. În cadrul acestor lectorate au fînit conferințe o serie de pedagogi, precum și metodisii ai cabinetului pedagogic, care au dezbătut teme ca: „Despre autoritatea părintească”, „Cum să ne creștem copiii” etc.

Afină în vedere importanța introducerii învățămîntului polittehic în școlile de cultură generală, metodisii cabinetului pedagogic, în colaborare cu cercetătorii științifici de la Institutul de științe pedagogice, au studiat felul cum se desfășoară lucrările practice la școala medie experimentală din Bolintinul din Vale precum și nivelul general de cunoștințe și deprinderi ale elevilor la matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie și desen. Pe baza acestui studiu cabinetul pedagogic a elaborat un referat științific în legătură cu conținutul învățămîntului polittehic și a dat unele îndrumări metodice în legătură cu munca elevilor pe parcelele experimentale.

Cabinetul pedagogic s-a preocupat, în același timp, de îmbunătățirea predării cunoștințelor. Astfel, a acordat o atenție deosebită îndrumării învățătorilor și profesorilor în legătură cu predarea ortografiei. Cabinetul pedagogic a dat îndrumări cu privire la exercițiile de ortografie ce trebuie să ducă la înarmarea elevilor cu deprinderi ortografice. În acest scop a organizat o serie de lecții de formare a deprinderilor de scriere corectă, a dat îndicații cu privire la felul în care trebuie să se fiină evidența greșelilor ortografice etc.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice înscrise la cursul de perfecționare, metodisii cabinetului pedagogic regional au fînit o serie de conferințe, pe centre de raioane, în vederea lămuririi teoretice a unor probleme de didactică generală și de metodică. De exemplu au fost dezbătute teme „Unele probleme ale lecției”, „Cercuțele metodice ce trebuie respectate în folosirea materialului didactic la lecție”, „Unele probleme ale calculului mintal” etc.

De asemenea, pentru buna organizare a muncii consiliilor metodice raionale, cabinetul pedagogic al regiunii a elaborat o scrisoare metodică în legătură cu sarcinile, conținutul și formele principale de muncă ale consiliului metodic raional, scrisoare care a fost trimisă tuturor școlilor de învățămînt raionale.

Întîrînd munca metodică, secția de învățămînt a regiunii a contribuit la creșterea nivelului profesional al cadrelor didactice, a ajutat în mod conștient școlile în buna rezolvare a problemelor importante ale învățămîntului.

N. PREDĂ
șeful secției de învățămînt a regiunii București.

În legătură cu programarea de matematică

În noile planuri de învățămînt pentru clasele V—XI se acordă o atenție deosebită studiului matematic. Prin prelungirea duratei de învățămînt în școala de cultură generală cu un an și mărirea numărului de ore la matematică, au devenit posibile aplicarea principiului concentric în predarea matematicii și introducerea unor elemente de matematici superioare.

În clasele V-VII sînt prevăzute cunoștințe absolut necesare unui absolvent al școlii de 7 ani. În aceste clase se vor studia aritmetica, geometria plană și în spațiu și o parte din algebra. În clasa a VII-a, la geometrie s-au introdus unele noțiuni de trigonometrie, iar la algebra rezolvarea ecuațiilor de gradul II necomplete. Aceste noțiuni, a căror însușire nu constituie o greutate deosebită pentru elevi, vor fi aplicate studiului fizicii și vor da absolvenților vîră în producție cunoștințe absolute necesare în activitatea practică.

În cursul mediu se rela studiul algebrei și al geometriei elementare tratîndu-se materia mai riguros, complectîndu-se și adîncindu-se cunoștințele prin exerciții și probleme mai complexe.

De o deosebită importanță este introducerea matematicilor superioare în școala de cultură generală. Astfel, în clasa a X-a reală se prevăd elemente de algebra superioară, iar în clasa a XI-a reală, elemente de analiza matematică și de geometrie analitică referitoare la linia dreaptă, cerc și conic. Studiul acestor cunoștințe va contribui la ridicarea nivelului științific-teoretic al elevilor, la pregătirea lor polittehică și va asigura o legătură mai strînsă între matematicile care se predau în școala medie și cele din institutele superioare.

Studiul matematicii nu a fost neglijat nici la secția umanistică. Astfel în cadrul a două ore pe săptămînă, la clasa a X-a a acestei secții se vor predă trigonometria și geometria în spațiu, iar la clasa a XI-a, în același număr de ore, noțiuni de matematici superioare.

Introducerea în clasa a VI-a a acestor noțiuni și a problemelor legate de ele prilejuiește recapitularea problemelor principale cu numere întregi și fracționare, ceea ce trebuie considerat ca un fapt pozitiv. Problemele asupra procentelor se vor rezolva și cu ajutorul mărimilor proporționale.

Pentru fixarea cunoștințelor de aritmetică și pentru dezvoltarea gîndirii elevilor trebuie să se rezolve un mare număr de probleme. Programă pune accent asupra studiului numerelor întregi, fracționare și zecimale și pe rezolvări de probleme prin metode tip: reducerea la unitate, figurativă, a ipotetelor, retrogradă, a ducerii la același termen de comparație etc. În clasa a VII-a elevii vor învîța să rezolve probleme prin metoda algebrei. Este necesar ca în predarea algebrei, unele probleme, pe cît posibil, să fie rezolvate algebric și aritmetic, pentru ca elevii să nu uite metodele aritmetice și să înțeleagă că unele probleme se rezolvă mai ușor prin algebra, iar altele prin aritmetice.

Geometria apare ca disciplină aparte în clasa a VI-a și predarea ei conține în toate celelalte clase. Astfel geometria plană se studiază, într-un mod mărit, în clasa a VI-a și în prima jumătate a clasei a VII-a, în restul anului prîndu-se noțiuni de geometrie în spațiu. Cunoștințele predate în aceste clase se vor rela în școala medie — cele de geometrie plană în clasa VII și IX, iar cele de geometrie în spațiu în clasa a X-a cînd se vor adînci și completa la un nivel mai înalt.

În clasa a VI-a metoda de predare trebuie să conste într-o îmbinare a intuiției cu prezentarea logică.

Dezvoltarea gîndirii logice a elevilor se va realiza prin succesiunea rațională a materiei, prin demonstrarea unor teoreme cu ajutorul definițiilor și teoremelor precedente, cît și prin aplicarea teoremelor la rezol-

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

INTREBARE: Se poate folosi harta la lecțiile de istorie în clasa a III-a, înainte de a fi studiată la geografie?

RĂSPUNS: După cum se știe, prezentarea hărții R.P.R. (explicarea coloriturii hărții) are loc, conform noilor programe, la începutul trimestrului al doilea al clasei a treia. Studiarea hărții este precedată de cunoașterea de către elevi a diverselor semne convenționale: sat, oraș, hotar, cale ferată, râu, șes, deal etc., de cunoașterea planului satului și orașului. Datorită acestor cunoștințe elevii își formează reprezentări spațiale menite a sprijini înțelegerea hărții geografice. Unele teme de istorie din clasa a

treia, care se predau în trimestrul I (înainte decît de studierea hărții geografice), ca de exemplu „Țara Romînească în timpul lui Mircea cel Bătrîn”, „Moldova în timpul lui Ștefan cel Mare”, lecția cu titlul „Mihai Viteazul încearcă să unească țările romîne și continuă lupta împotriva cotorpitorilor turci” necesită însă localizări pe hartă. Aceste localizări asigură caracterul intuitiv al predării, contribuie la însușirea conștientă de către elevi a cunoștințelor predate. Avînd în vedere importanța localizărilor pe hartă în însușirea cunoștințelor de istorie, cadrele didactice care predau la clasa a treia pot și trebuie să folosească harta la lecția de istorie chiar înainte de studierea ei la geografie.

Ce fel de hartă trebuie folosită? Folosirea hărții fizice a R.P.R. implică necesitatea cunoașterii de către elevi a coloriturii ei, a hotarelor etc., ceea ce se predă în trimestrul al doilea.

Fără însușirea acestora, folosirea hărții fizice la lecțiile de istorie ar împovăra înțelegerea localizărilor istorice, datorită complexității ei. De aceea este bine ca la lecțiile de istorie — pînă la studierea hărții fizice — să se folosească harta de contur schematică, făcută de învățător pe tablă sau decupată din carton.

Pentru înviorarea hărții de contur, focalizările istorice se pot face cu cretă colorată.

mod pentru că experiența îndelungată a arătat că elevii capătă foarte greu deprinderea de a rezolva probleme referitoare la locuri geometrice și este bine ca ele să constituie de aceea o preocupare permanentă de-a lungul anului. De altfel, această preocupare nu se încheie odată cu acest capitol, ci se va prelungi și în clasele următoare.

Construcțiile geometrice sînt prevăzute la urmă, într-un singur capitol. Aceasta nu împune, desigur, ca problemele de construcții să fie lăsate la urmă. Dimpotrivă, fiecare problemă de construcție poate fi tratată la capitolul respectiv, iar la urmă să fie lăsate numai problemele mai cuprinzătoare, de sinteză. La problemele de construcție se vor arăta elevilor toate etapele de rezolvare: construcția, demonstrația și verificarea.

Recapitularea materiei se va face în cadrul ultimelor două capitole. După fiecare capitol e bine să se facă aplicații care vor consta din probleme clasice și probleme dificile, ce vor constitui pentru elevii modele de rezolvare.

La algebra, la clasa a VIII-a, la capitolul despre polinoame se va arăta și descompunerea unui număr într-o sumă de puteri ale bazei de numerație. La acest capitol se va accentua asupra calculului prescurtat și asupra descompunerii printre diferite metode a polinoamelor în factori ireducibili.

Înainte de a începe studiul ecuațiilor se vor da și exemple de identități (clasice, condiționale).

La studiul ecuațiilor se va pune accent pe rezolvarea ecuațiilor literale, alit de gr. I cît și de gr. II, ceea ce va conduce la discuția ecuațiilor și va întări calculul algebric.

De asemenea, se va insista asupra punerii problemelor în ecuații și a rezolvării lor. Rezolvarea ecuațiilor de gr. I și gr. II și iraționale se va face dintr-un aspect de recapitulare a materiei din această clasă.

În acest an școliar, cele 6 ore pe săptămînă de la clasa a VI-a vor fi repartizate astfel: 3/2 ore pentru aritmetică și 3/4 ore pentru geometrie. Algebra a fost scoasă ca fiind o materie puțin accesibilă elevilor din această clasă (după cum au arătat și cadrele didactice). Ora în plus se va folosi pentru rezolvarea unui număr mai mare de probleme și pentru mărirea numărului de ore pentru recapitulare, ceea ce va contribui la adîncirea materiei și la fixarea mai temeinică a cunoștințelor.

În clasa a VIII-a studiul geometriei se rela de la început, complectîndu-se cu teoreme noi. În această clasă materia se va trata într-un mod riguros, făcîndu-se o delimitare netă între ceea ce se demonstrează și ceea ce se admite fără demonstrație.

Transformările figurilor (translația, rotația, simetria) au fost introduse într-un capitol separat.

Locurile geometrice de bază trebuie să fie prezentate pe parcursul materiei, acolo unde ele se încadrează normal. În capitolul XI însă se rela și se tratează în mod unitar și sistematic, mai pe larg și cu suficiente exemple, s-a procedat în acest

Prof. D. SULGERESCU
metodist în Ministerul Învățămîntului

Vizita solilor poporului român în R.P.F. Iugoslavia

Vizita în R.P.F. Iugoslavia a delegației guvernului Republicii Populare Române și a Partidului Muncitoresc Român și tratativele între delegația română și cea iugoslavă au o mare însemnătate atât pentru continuarea înfățișării relațiilor frățești dintre popoarele celor două țări cât și pentru cauza păcii generale.

Primăria prietenească pe care popoarele Iugoslaviei, conducerea statului Iugoslav și Uniunii Comunistilor din Iugoslavia au făcut-o delegației române, ca și caldă simpatie cu care a fost primită în R.P.R., delegația conducătorilor poporului Iugoslav constituie o expresie a sentimentelor de prietenie care leagă în mod trainic popoarele noastre.

Prietenia și colaborarea dintre popoarele Iugoslaviei și României au vechi rădăcini istorice, înfipte adinc în lupta comună purtată de-a lungul veacurilor pentru independența lor națională.

După eliberarea acestor legături au căpătat o bază nouă, un conținut nou. Popoarele noastre sînt unite azi în lupta pentru construirea unei viitor mai frumos, socialist, în lupta comună pentru înfrângerea păcii în lume.

Situația anormală care s-a creat în urma războiului în 1948 a legăturilor între statele noastre și între partidele noastre a devenit de domeniul trecutului. Astăzi sînt pe deplin clarificate cauzele nejuste care au determinat această situație. Relațiile între țările noastre au fost restabilite și într-un timp foarte scurt ele s-au îmbunătățit considerabil. De ambele părți s-au depus și se depun eforturi susținute pentru dezvoltarea și consolidarea continuă a colaborării multilaterale între statele noastre socialiste și între partidele noastre. Legăturile dintre statele noastre și Iugoslavia sînt favorabile ca schimburi culturale între România și Iugoslavia să fie considerabile extinse. După cum s-a subliniat în comunicatul asupra încheierii tratatelor de la Belgrad, se află în pregătire textul unui acord referitor la colaborarea culturală.

Tratativele romino-iugoslave de la Belgrad constituie o dovadă în plus a înfrângerii legăturilor de prietenie care s-au stabilit între statele noastre socialiste pe baza egalității, a respectului reciproc și a schimbului deschis de păreri.

Popoarele Iugoslaviei și României își acordă un permanent sprijin reciproc în construcția economică și culturală. În rezolvarea problemelor multilaterale menite să ducă la continuarea ridicării a nivelului lor de trai, la înfrângerea și înfrîngerea războiului.

Conducătorii români și iugoslavi și popoarele celor două țări acordă o deosebită atenție întăririi legăturilor între Uniunea Comunistilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Român, Promind de la început că procesul transformării socialiste, unic în ceea ce este esențial, capătă forme diferite de la țară la țară, potrivit particularităților și condițiilor concrete respective, cele două țări ale noastre își îmbogățesc neîntrerupt experiența învățând din experiența glorioasă a P.C.U.S. a marelui P.C. Chinez, a partidelor comuniste și muncitorești din țările care construiesc socialismul și a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. Strângerea contactelor între Partidul Muncitoresc Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia, schimburi largi de păreri și de experiență în problemele construcției socialiste, așteptarea muncitorilor internaționali și ale luptei pentru pace vor îmbogăți experiența celor două țări, ceea ce va servi intereselor popoarelor noastre hărnicie și talentate care construiesc socialismul.

Colaborarea între statele noastre socialiste constituie totodată o însemnată contribuție la popoarele române și iugoslave la consolidarea păcii și prieteniei între popoare. În înfrângerea forțelor care tind spre socialism și progres.

Republica Populară Română și R.P.F. Iugoslavia au poziții similare în problemele principale ale poliției internaționale. Ele contribuie activ la cauza dezvoltării relațiilor pașnice între toate țările. În înfrângerea încredințării noastre la dezvoltarea schimburilor economice și culturale pe bază de egalitate și avantaj reciproc.

Poporul român este ferm convins că vizita în Iugoslavia a delegației guvernului R.P.R. și a P.M.R. și tratativele romino-iugoslave purtate cu acest prilej vor constitui o nouă și importantă contribuție la largirea continuă a prieteniei și colaborării frățești, multilaterale, între țările noastre socialiste, la consolidarea păcii în întreaga lume.

Comunicatul cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Român.

Tratativele de la Belgrad constituie de fapt o continuare firească a discuțiilor care au avut loc în Capitala noastră în scopul dezvoltării continue a rezultatelor obținute și al găririi unor noi căi și metode de largire a colaborării între popoarele noastre.

Discuțiile de la Belgrad, purtate într-o atmosferă cordială și prietenească, arată că, deși au trecut numai câteva luni de la adoptarea acordurilor de la București, marea majoritate a prevederilor lor au fost îndeplinite, pregătindu-se totodată condițiile pentru realizarea celorlalte prevederi ale acestor importante documente. Cele două delegații și-au exprimat satisfacția pentru rezultatele obținute. Într-o atmosferă de încredere și înțelegere, între statele noastre au fost încheiate mai multe acorduri și convenții prin care se reglementează problemele ale relațiilor de colaborare reciprocă. S-au elaborat un acord comercial și de plăți între R.P.R. și R.P.F.I., un protocol cu privire la schimbul de mărfuri pentru anul 1957-1960, un acord de colaborare tehnico-științifică.

În scopul construirii cu forțe comune a unei uniuni hidrocentrale la Porțile de Fier s-au făcut pregătirile necesare pentru realizarea unei hotărâri comune. Ambele guverne consideră că această lucrare grandioasă va însemna o contribuție importantă la dezvoltarea economiei țării noastre.

În opera de cunoaștere reciprocă a popoarelor R.P.F.I. și R.P.R. au o mare importanță relațiile culturale dintre cele două țări. Există condiții favorabile ca schimburi culturale între România și Iugoslavia să fie considerabile extinse. După cum s-a subliniat în comunicatul asupra încheierii tratatelor de la Belgrad, se află în pregătire textul unui acord referitor la colaborarea culturală.

Tratativele romino-iugoslave de la Belgrad constituie o dovadă în plus a înfrângerii legăturilor de prietenie care s-au stabilit între statele noastre socialiste pe baza egalității, a respectului reciproc și a schimbului deschis de păreri.

Popoarele Iugoslaviei și României

și acordă un permanent sprijin reciproc în construcția economică și culturală. În rezolvarea problemelor multilaterale menite să ducă la continuarea ridicării a nivelului lor de trai, la înfrângerea și înfrîngerea războiului.

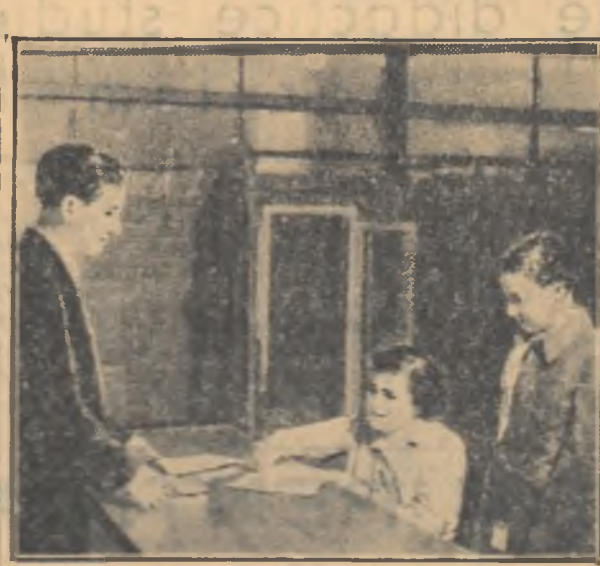
Conducătorii români și iugoslavi și popoarele celor două țări acordă o deosebită atenție întăririi legăturilor între Uniunea Comunistilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Român, Promind de la început că procesul transformării socialiste, unic în ceea ce este esențial, capătă forme diferite de la țară la țară, potrivit particularităților și condițiilor concrete respective, cele două țări ale noastre își îmbogățesc neîntrerupt experiența învățând din experiența glorioasă a P.C.U.S. a marelui P.C. Chinez, a partidelor comuniste și muncitorești din țările care construiesc socialismul și a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. Strângerea contactelor între Partidul Muncitoresc Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia, schimburi largi de păreri și de experiență în problemele construcției socialiste, așteptarea muncitorilor internaționali și ale luptei pentru pace vor îmbogăți experiența celor două țări, ceea ce va servi intereselor popoarelor noastre hărnicie și talentate care construiesc socialismul.

Colaborarea între statele noastre socialiste constituie totodată o însemnată contribuție la popoarele române și iugoslave la consolidarea păcii și prieteniei între popoare. În înfrângerea forțelor care tind spre socialism și progres.

Republica Populară Română și R.P.F. Iugoslavia au poziții similare în problemele principale ale poliției internaționale. Ele contribuie activ la cauza dezvoltării relațiilor pașnice între toate țările. În înfrângerea încredințării noastre la dezvoltarea schimburilor economice și culturale pe bază de egalitate și avantaj reciproc.

Poporul român este ferm convins că vizita în Iugoslavia a delegației guvernului R.P.R. și a P.M.R. și tratativele romino-iugoslave purtate cu acest prilej vor constitui o nouă și importantă contribuție la largirea continuă a prieteniei și colaborării frățești, multilaterale, între țările noastre socialiste, la consolidarea păcii în întreaga lume.

Mărfuri în rate pentru învățători și profesori

În numeroase magazine din Capitală și din întreaga țară s-a organizat vinderea în rate, pentru cadrelor didactice, a mărfurilor industriale. În clădirea tovarășă profesora Aurelia Aldea, directoarea școlii mixte nr. 46 din București, semnnd contractul de cumpărare în rate a unor mărfuri într-un magazin textil din Capitală.

NE SCRIBI CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne înformază asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să rădăm câteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lapuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumoasă pe lângă școală, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor”, și despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnaleză că, alături de părinți și de educatoriilor lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budăiești, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul curățării localului pentru căminul cultural din satul Glimbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botofani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățură și disciplină. Aceiași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Pucăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lec-

Ce conținut au orele educative în școala noastră

Ca director al unei școli cu multe clase și deci cu mulți diriginți, am dat o deosebită atenție desfășurării orelor educative. Practica diriginților din școala noastră a dus la stabilirea citorva tipuri de ore educative: de început de an, de analiză a muncii, de discuțarea a problemelor legate de viața clasei, ore festive.

Ora educativă de început de an școlară are o foarte mare importanță pentru fiecare diriginț, pentru că de modul cum dirigințele desfășoară această oră depinde în mare măsură linia activității din întregul an școlar.

În prima oră educativă, diriginții claselor a V-a au căutat mai întâi să-și cunoască elevii, luându-le datele personale, stînd de vorbă cu ei. Tot în această oră și-au organizat clasele, în colaborare cu instructorii de pionieri. Ei i-au așezat pe elevi în bănci, după înălțime și prietenii pe cit posibil, pe un rînd de bănci fetele, pe alți băieții. Au fost desemnați responsabili claselor, s-au împărțit între elevii diferitelor sarcini. Apoi diriginții au discutat cu elevii despre bururile din clasă, despre păstrarea lor, despre curățenia clasei etc.

În celelalte clase, diriginții s-au revăzut în această oră cu foștii lor elevi din anul trecut, deja cunoscuți, de care se ocupau acun în continuare. La aceste clase diriginții au făcut cunoștință cu elevii noi veniți, adăugînd în caietul dirigințului și date privitoare la aceștia. S-au preocupat apoi și ei de organizarea claselor, au discutat cu elevii despre îngrijirea mobilierului, despre frecvența regulată, despre disciplină, despre pregătirea lecțiilor cu regularitate și în mod conșcincios. Tot în această primă oră diriginții au adus la cunoștința elevilor noile dispoziții în legătură cu notarea la purtare, în legătură cu uniformele etc.

Orele educative constituie un mijloc de educare (nu singurul, bine înțeles) și de aceea conținutul lor trebuie să fie variat. În aceste ore trebuie să se discute cu elevii, pe înflesul lor, și probleme politice, și literatură și știință, și probleme de etică. Trebuie să se facă lectură în colectiv, să se discute despre un spectacol, un film, o carte nouă, despre felul cum își pregătesc lecțiile etc. Cred că diriginții nu trebuie să facă din ora educativă o oră de observații, de muștrări adresate elevilor.

Întă cum am procedat diriginții noștri în orele educative: unele ore au început cu revista presei, făcută la nivelul clasei, fiindu-se seama de particularitățile de vîrstă ale copiilor. Elevul care a făcut revista presei a fost ajutat de diriginți să aleagă câteva evenimente importante — interne și externe — petrecute într-o perioadă de două săptămîni, folosind chiar și material didactic: o hartă, ilustrații din ziare și reviste etc. După revista presei s-a analizat munca clasei pe o perioadă de timp. Aceasta s-a făcut pe probleme: frecvența elevilor, pregătirea

Probleme ale muncii cadrelor didactice din Mexic

Profesoara mexicană Adeline Zendejas, care ne-a vizitat în vara aceasta țara, se adresează prin gazeta noastră cadrelor didactice din Republica Populară Română, vorbindu-le despre problemele vieții pedagogilor din Mexic.

Dragi prieteni,

Voi arăta în puține cuvinte viața învățătorilor mexicani, istoria luptelor lor sindicale. După ce Benito Juarez a înfipt în 1857 reforma care prevedea separarea treburilor statului de controlul bisericii, pedagogii din patria mea s-au distins prin spiritul lor liber și mai tirziu prin acțiunea lor revoluționară. Sînt mîndră de faptul că pedagogii de pe pămîntul meu natal au trăit în legătură strînsă cu muncitorii și țărăni, participînd alături de ei la luptele populare. Pedagogii au avut un rol deosebit de important în acțiunile revoluționare din 1910, dovedindu-se dîrzi apărători ai independenței naționale.

Între 1920 și 1930, pedagogii mexicani s-au constituit în uniuni și asociații menite să contribuie la îmbunătățirea educației și, în același timp, la obținerea unui nivel superior de viață pentru copiii mexicani. Cadrele didactice au luptat pentru crearea unui număr cît mai mare de școli, pentru pregătirea de cit mai mulți învățători, pentru înființarea de biblioteci, internate și cantine pentru elevi, de burse, de policlinici școlare. În același timp ei au cerut ridicarea salariilor muncitorilor și țărănilor, asigurării sociale, locuințe, mai multe căi de comunicații, apă pentru populația rurală, mașini agricole și pămînt pentru țărani, spitale în mediul rural. Ei au luptat, de asemenea, pentru drepturile lor proprii.

În fața intențiilor noastre să subliniem rolul pe care l-au jucat în această luptă învățătorii și profesorele mexicane. Începînd din 1910, învățătorii și profesorele au făcut parte din comitetele executiv ale organizațiilor revoluționare. Ele au alcătuit grupuri feminine, care au luptat pentru drepturile femeii și ale copilului.

Începînd din anul 1930, profesorii mexicani au înfipt acțiuni care au permis organizarea în sindicate. Afi în provincie cît și în capitală, participarea lor la mișcarea revoluționară a provocat minia lafundiarilor și nemulțumirea conservatorilor. Pentru aceasta mulți dintre ei au fost scoși din posturile lor, au fost arestați și persecutați și uneori chiar asasiinați. În lupta pentru unitatea muncitorilor din învățămînt, femeile au dat dovadă de multă dîrzie. În locurile cele mai îndepărtate și lipsite de comunicații din țară, ele au luptat fără oboseală pentru a obține legi care să le garanteze dreptul la muncă și să stabilească prestații generale și prestații speciale pentru mame.

Etapa dintre anul 1934 și 1940 s-a caracterizat prin continuarea luptei cadrelor didactice pe de o parte pentru apărarea drepturilor și intereselor lor, iar pe de altă parte pentru aplicarea reformei cu privire la învățămînt. Învățătoarele din mediul rural au dat în această luptă tot ce au avut mai bun, uneori chiar și viața. Multe dintre ele au fost omorîte, altele au fost omorîte, li s-au omorît soții și fiii. Ele au suferit și mai suferă încă de foame, însă niciodată nu au abandonat școala, pe care au socotit-o căminul lor, și-au apărut elevii ca și cînd aceștia ar fi fost copiii lor. Ele dau totul pentru cauza instrucției.

Dar prin eroial sacrificiu, al acestor femei, care și al nenumăraților pedagogi care au participat la luptă, nu s-a cucerit legea stabilității cadrelor didactice, nu s-au asigurat asistența

medicală, protecția maternității, asistența socială și medicală pentru copii.

Profesoarele mexicane, care nu și-au preocupat eforturile și lupta pentru drepturile femeii, care îngrîșesc ca dragoste și devotament pe fiii altor femei, au în momentul de față o situație dintre cele mai dureroase în propriul lor copii trăiesc într-o completă abandonare în timp ce ele muncesc.

În formă s-a stabilit salariul egal pentru bărbați și femei, însă în mod practic, în parte și datorită obiceiurilor feudale, femeia beneficiază de salarii inferioare bărbatului, fiindcă posturile mai bine plătite sînt ocupate în proporție de 95% de către bărbați, ca toate că femeile dovedesc cu prisosință pregătirea și capacitatea lor.

În ultimul an cadrele didactice au desfășurat o luptă unită pentru ca femeile să ocupe locuri de răspundere în activitățile obștești, pentru ca învățătoarele și profesorele să fie consultate în problemele privitoare la protecția femeii și copilului. Asigurarea salariilor egale pentru muncă egală și cuprinderea justă în taboulurile de personal sînt revendicări ce vor fi cîștigate în măsura în care activitatea Comisiei Naționale de femei își va îndeplini misiunea, menținîndu-se pe poziții energice, așa cum sîntem hotărîte s-o facem.

Am realizat prima conferință națională a femeilor în istoria sindicatului nostru. Ne-am reunit 52 de conducătoare ale femeilor, pentru ca să studiem timp de peste 3 zile situația învățătoarelor și profesorelor. Trebuie să recunoaștem că dacă n-am obținut succese în cadrul sindicatului nostru

aceasta se datorase și faptului că tovarășii noștri, bărbații patrioți și progresivi, ne-au ajutat, au colaborat cu noi în toate acțiunile noastre. Actualele conducători ai comitetelor executiv național sînt preocupati ca femeile cuprinsă în sindicatul nostru să-și poată valorifica toată capacitatea lor creatoare, să poată ocupa locul la care au dreptul.

Cele 120.000 de muncitoare din învățămînt luptă în etapa actuală pentru un câmin liber și lipsit de mizerie, pentru o copilărie și tinerețe lipsite de ignoranță și tortură morală, pentru ca niciun copil să nu rămîna neșcolarizat, pentru respectarea legilor care apără maternitatea, pentru drepturi cetățenești, sociale și profesionale, pentru orientarea femeii în principiile revoluției mexicane, pentru asigurarea deplății de vot fără restricții și discriminării pentru apărarea valorilor tradiționale ale culturii mexicane, pentru păstrarea independenței noastre, pentru consistența pașnică și înțelegerea între Mexic și celelalte popoare ale pămîntului.

Prieteni, profesori din România, nu lăsați să vă înfrîngă în patria mea, nici în sectorul unde muncesc. În momentul de față trecem însă prin încercări grele, fiindcă societatea capitalistă, în criza sa crescîndă, își joacă ultima carte. Disperșă că a pierdut țări ca a dvs, care a construit o viață nouă, ea cântă să sabjege țări ca a mea.

Mărturisesc pentru dragostea pe care le-am ardat-o în zilele senine pe care le-am petrecut în mijlocul vostru, mulțumesc pentru atențiile voastre. Trăiască pacea.

ADELINA ZENDEJAS

NE SCRIBI CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne înformază asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să rădăm câteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lapuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumoasă pe lângă școală, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor”, și despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnaleză că, alături de părinți și de educatoriilor lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budăiești, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul curățării localului pentru căminul cultural din satul Glimbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botofani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățură și disciplină. Aceiași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Pucăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lec-

NE SCRIBI CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne înformază asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să rădăm câteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lapuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumoasă pe lângă școală, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor”, și despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnaleză că, alături de părinți și de educatoriilor lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budăiești, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul curățării localului pentru căminul cultural din satul Glimbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botofani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățură și disciplină. Aceiași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Pucăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lec-

NE SCRIBI CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne înformază asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să rădăm câteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lapuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumoasă pe lângă școală, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor”, și despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnaleză că, alături de părinți și de educatoriilor lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budăiești, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul curățării localului pentru căminul cultural din satul Glimbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botofani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățură și disciplină. Aceiași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Pucăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lec-

Colțul naturii vii în grădinița de copii

Cunoașterea naturii constituie unul din principalele mijloace de instruire și educare a copiilor de vîrstă preșcolară. Prin contactul nemijlocit cu elementele și fenomenele naturii, copiii își însușesc cunoștințele accesibile lor, încașă și înțeleg și se îngrăiesc pozitiv și activitate.

Dintre metodele posibilității de a familiariza pe copii de vîrstă preșcolară cu natura, colțul naturii vii este desigur printre cele mai importante.

Odată cu sosirea toamnei și mai cu seamă în timpul zăpezii apar lor mai rare și amănunțite plăcerile de a observa plantele și animalele în mediul natural. Totuși, cînd în țerele ce o bînd parte a activității copiilor se duce în acest interval de timp, educatoarea poate cu puțină îndemnare și, bineînțeles, înarmată cu cunoștințele necesare să aducă un cîmpeț din natură în clasă, la îndemna copiilor.

Crearea și întreținerea colțului naturii vii nu trebuie însă să fie pentru educatoarea o preocupare „de sezon”, el constituind unul din mijloacele cele mai complexe de educare și instruire a copiilor, la înarmarea tuturor cadrelor didactice.

Un colț al naturii, care conține, pe cit posibil, plantele și animalele indicate în lucrarea „Cunoașterea naturii de către copiii de vîrstă preșcolară” (apărută în anul 1956) și care este îngrijit și întreținut continuu, ca deveni un ajutor prețios în munca cu copiii.

El este în primul rînd un mijloc de a organiza activitatea obligatorie, în scopul observării unor aspecte ale naturii în transformarea și predrii cunoștințelor pe baza indicațiilor — cuprinsă în noi, îndrumător pentru e-

ducatoarele din grădinițele de copii”. În afară de observarea din cadrul activităților obligatorii propriuzise, copiii pot primi sarcina de a urmări o perioadă de timp unele aspecte pe care le îmbracă diverse fenomene.

Colțul naturii este, de asemenea, un prilej pentru copii de a face singuri, în mod spontan, constatări asupra felului de viață al animalelor și plantelor care se află aici.

Chiar din grupa mică, potrivit posibilităților de a înțelege, de a se concentra și mai ales gradului de îndemnare la care a ajuns fiecare copil, aceștia trebuie să primească mici sarcini legate de întreținerea, de îngrijirea plantelor și animalelor de la colțul naturii vii.

Îngrijindu-le pe rînd, copiii se deprind să facă cu precizie această muncă, învață care sînt caracteristicile fiecărui animal, fiecărei plante, se obișnuiesc cu gîndul că omul poate și trebuie să ajute la dezvoltarea acestora.

Treptat însă, odată cu deprinderile de muncă, se nasc și sentimente frumoase de dragoste față de natură, care se vor menține și pe mai tirziu. Emoția estetică a copilului care vede înflorind planta pe care a uitat-o el în vasaș zile de-a rîndul, grija plină de dragoste cu care urmărește zînic dacă bobul de fasole pus de el în lădița din jereastră a încolțit, nu sînt simple emoții trecătoare.

Atmosfera de grijă și dragoste pe care o creează educatoarea în jurul colțului naturii din grupă contribuie din plin la trezirea interesului și curiozității copiilor față de natură.

De la început, în această acțiune atât de importantă trebuie atrași și părinții copiilor, cărora trebuie să li se explice însemnătatea deosebită a col-

țului naturii. De asemenea, ei trebuie să fie inițiați să participe la alcătuirea și schimbarea periodică a elementelor din colțul naturii. Atragerea părinților asigură, de asemenea, menținerea interesului și dragostei copiilor față de elementele și fenomenele naturii.

Deși multe din grădinițele noastre, în special în ultimul timp, au trecut la îndeplinirea acestor cerințe atât de importante, mai sînt totuși și unele educatoare care nu se preocupă deloc de alcătuirea unui colț al naturii în grupa pe care o conduc. Mai sînt grădinițe în care plantele sînt considerate de educatoare ca simple ornamente, iar copiii sînt convinși că rîndul lor de același lucru.

Este desigur necesar ca ori de cîte ori se ivește prilejul, educatoarea să atragă atenția copiilor și asupra caracterului plăcut, decorativ al plantelor fără ca aceasta să reprezinte însă singura lor calitate.

Dat fiind importanța pe care colțul naturii vii o are, este necesar să se treacă la o muncă metodică de alcătuire și folosire sistematică a lui în grădinițe.

Pentru a generaliza acest mijloc important de educare și instruire, în grădinița de copii trebuie să fie studiate temeinic arti lucrarea „Cunoașterea naturii” cît și noua îndrumător și să se treacă la introducerea colțului naturii în fiecare grupă de copii.

Ca un stimul în munca dusă în această direcție, este bine ca, pe raioane, să se inițieze întreceri în organizarea cît mai bună a colțului naturii, astfel încît el să răspundă cel mai bine tuturor necesităților și cerințelor educative.

INA GOLDSTEIN

NE SCRIBI CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne înformază asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să rădăm câteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lapuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumoasă pe lângă școală, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor”, și despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnaleză că, alături de părinți și de educatoriilor lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budăiești, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul curățării localului pentru căminul cultural din satul Glimbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botofani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățură și disciplină. Aceiași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Pucăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lec-

NE SCRIBI CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne înformază asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să rădăm câteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lapuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumoasă pe lângă școală, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor”, și despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnaleză că, alături de părinți și de educatoriilor lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budăiești, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul curățării localului pentru căminul cultural din satul Glimbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botofani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățură și disciplină. Aceiași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Pucăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lec-

Pregătiri de iarnă

În raionul Videle, conducerea școlilor ajutate de organizațiile sindicale, fac ultimele pregătiri pentru iarnă. Nimic nu este neglijat. Din vreme s-au reparat acoperișurile școlilor, s-au înlocuit geamurile sparte, s-au vîrșit clasele, s-au asigurat pentru elevi condiții igienice cît mai bune. În satul Anghelștii s-a ridic